VERTICALELE ORAŞULUI

Tulcea, oraşul în plină ascensiune economico-socială, deschide, prin construcţiile sale edilitare, un adevărat arc de triumf spre Deltă. Alături de verticalele hotelului „Delta" sau ale blocurilor „mai vechi" de pe strada Isaccea, „ancorate" pe faleza largă, arcuită pe ţărmul la care se leagănă navele fluviale cu pădurea catargelor, suple, s-au ridicat altele, ca cele din fotografie, redimensionînd funcţionalităţile mai vechi ale străzilor, în detaliile celei mai potrivite arhitecturi moderne.

Foto : VASILE RANGA

Proletari din toate ţările uniţi-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXX, SERIA II, Nr. 7662

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 9 IANUARIE 1974

ANUL XXX

Astăzi, după 30 de ani, insurecţia naţională antifascistă armată din august 1944 ne apare şi mai pregnant ca expresie a voinţei reale de autodeterminare a naţiunii noastre, ca afirmare a voinţei plenare a poporului român de a croi un destin fericit ţării, de a modela acest destin potrivit propriilor sale aspiraţii şi nevoi. Istoria celor 30 de ani care s-au scurs din 1944 este istoria înălţării patriei noastre la condiţia demnităţii şi libertăţii depline, a progresului şi civilizaţiei socialiste. Sub acest generic – Anul XXX – ne propunem să reflectăm în paginile ziarului epopeea ascensiunii României din acele zile fierbinţi ale anului 1944 şi pînă astăzi, cînd eforturile întregului popor sînt concentrate în scopul făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate. În numărul de azi, inaugurînd această rubrică, publicăm:

- **Amintiri din prima linie** (dialog cu unul din participanţii la evenimentele din august 1944)
- **Destine** (reportaj despre un colectiv de tineri gălăţeni şi despre împlinirile lor în viaţă)
- **Starea de spirit** (file dintr-o posibilă cronică a anilor 1944 şi 1974)

În pagina a 3-a

IARNA — ANOTIMPUL UNOR AMPLE ACŢIUNI POLITICO-EDUCATIVE LA SATE

Ce aţi întreprins pînă acum?

NE RĂSPUND ASTĂZI DOUĂ COMITETE JUDEŢENE ALE U. T. C.

MEHEDINŢI

În această perioadă, Comitetul judeţean Mehedinţi al U.T.C. este preocupat de organizarea pentru tinerii de la sate a unor complexe acţiuni politico-educative, menite să le dezvolte conştiinţa însuşirii permanente a politicii agrare a partidului, a antrenării lor la îndeplinirea efectivă a tuturor obiectivelor economice propuse. Acţiunile pe tărîmul profesional, olimpiada mecanizatorilor, concursurile „Cine ştie agricultură cîştigă", „buna servire", atestă pregnant tendinţa tinerilor din unităţile agricole, şi cooperaţie de consum de a-şi ridica necontenit nivelul de pregătire profesională, de integrare efectivă în ansamblul vieţii sociale şi economice din comună. Cele peste 50 de gazete „Tineretul şi producţia" popularizează rezultatele obţinute de organizaţiile U.T.C. din unităţile socialiste din agricultura judeţului nostru, preocupările pe care aceştia le au pentru organizarea optimă a timpului liber al tinerilor. Consfătuirile pe teme de producţie, ce se organizează din iniţiativa Comitetului judeţean al U.T.C. cu tinerii care lucrează în pomicultură, silvicultură, zootehnie, mecanizare şi din cooperaţia de consum, prilejuiesc reale dezbateri şi confruntări pe teme privind organizarea mai eficientă şi raţională a procesului de producţie, întărirea disciplinei socialiste, apărarea şi dezvoltarea avutului obştesc.

VASILE NISTOR
prim-secretar al Comitetului judeţean Mehedinţi al U.T.C.

(Continuare în pag. a V-a)

SATU MARE

Paralel cu acţiunile de muncă şi instruire profesională la care sînt antrenaţi tinerii satelor. Biroul Comitetului judeţean Satu-Mare al U.T.C. pune în această perioadă un accent deosebit pe informarea politică , în toate organizaţiile U.T.C., săptămînal organizîndu-se dezbateri asupra principalelor probleme ale politicii interne şi externe a partidului nostru. De asemenea, s-au intensificat acţiunile de educare ateist-ştiinţifică a tineretului prin organizarea unor simpozioane, expuneri, demonstraţii practice cu participarea corpului de lectori ai Comitetului judeţean al U.T.C., acţiune desfăşurată îndeosebi în zona Codrul şi Oaş, adică în comunele Batarci, Certeze, Cămîrzana, Sacond, Vama, Nediţul Aurit şi Supur. Comitetele comunale U.T.C. s-au preocupat pentru organizarea şi desfăşurarea în bune condiţii a fazei de masă a concursului „Comori artistice sătmărene". De către toate căminele culturale ale judeţului s-au organizat ample acţiuni pentru sărbătorirea zilei de 24 ianuarie. Mai semnificative sînt cele organizate la Apa, Aciş, Culciu şi Livada. La Apa, în cinstea zilelor de 15 şi 16 februarie 1933, s-a organizat un concurs „cine ştie cîştigă" pe teme istorice legate de eveniment; la Halmeu, dezbateri pe teme ca : „P.C.R. nucleul întregii noastre societăţi", „U.T.C., organizaţie revoluţionară a tineretului". „România, membră a

ANA SCHEK
preşedinta Consiliului tineret sătesc

(Continuare în pag. a V-a)

ÎNCEPÎND DIN 1974 UN NOU GEN DE EXCURSII

TURISMUL DE INSTRUIRE

În urmă cu cîtva timp, Ministerul Turismului a anunţat lansarea unui nou gen de excursii, răspunzînd dorinţelor fireşti ale unui număr tot mai mare de iubitori ai drumeţiei. Este vorba de turismul de instruire, axat pe numeroase itinerarii tematice şi destinat unei largi categorii de oameni ai muncii, elevi, studenţi, tineri din industrie şi agricultură etc. Ne-am adresat, pentru amănunte, tovarăşului ŞTEFAN ENACHE, directorul Direcţiei de turism intern din cadrul ministerului amintit.

— Iniţierea de către direcţia noastră a **turismului de instruire** face parte integrantă din acţiunile de diversificare şi de lărgire a gamei de servicii oferite amatorilor de excursii — ne-a declarat domnia sa. Firește, aceste diversificări îşi au explicaţia şi în creşterea continuă a numărului de turişti. Astfel, în anul 1973, peste 7 milioane de cetăţeni români au beneficiat de servicii turistice, iar pentru 1974, numărul lor se prevede să ajungă la circa 8 milioane. Evident, pentru o cît mai bună organizare a sejururilor, a excursiilor, pentru satisfacerea optimă a tuturor exigenţelor, Ministerului Turismului i-au fost alocate fonduri importante, deci încă o dovadă a grijii partidului şi statului nostru pentru cetăţean, pentru sănătatea, odihna şi recreerea lui. Aş aminti cu acest prilej că în anii imediat următori ne vom lărgi substanţial baza materială. În actualul cincinal se vor construi 120 de noi hoteluri, cu o capacitate totală de 43 000 de locuri, ponderea avînd-o construcţiile hoteliere din interiorul ţării. Astfel, în 1974 se

DRAGOMIR HOROMNEA

(Continuare în pag. a V-a)

Al 5 000-lea motor electric

Marţi, la Întreprinderea „Electromotor" din Timişoara, unde ritmul producţiei din primele 6 zile de lucru din noul an a înregistrat o creştere de 28 la sută faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, a ieşit de pe banda de montaj cel de-al 5 000-lea motor electric produs în 1974.

Pentru 1974, întreprinderea va realiza noi produse printre care motoare electrice cu performanţe constructive ridicate, care, în acest an vor aduce beneficiarilor lor o economie totală de 3 000 Mw energie electrică.

PREGĂTIRI pentru primăvară

Uteciştii de la S.M.A. Mihail Kogălniceanu, *judeţul Tulcea, şi-au luat angajamentul să încheie toate reparaţiile prevăzute pentru această perioadă pînă la data de 10 februarie a.c., cu zece zile mai devreme faţă de termenul planificat. Emil Onofrei, secretarul comitetului U.T.C. pe staţiune, ne spune chiar că şi termenul angajamentului ar putea fi devansat dacă nu ar fi necazurile cu piesele de schimb. Ni se dau şi aici nişte repere importante care lipsesc : bucşa satelitului, coroana conică de la diferenţial, arbore motor, bloc motor, semering. „Scrieţi-le şi în ziar, să mai vadă încă o dată tovarăşii care se ocupă cu fabricarea şi cu aprovizionarea ; poate se conving de atîta insistenţă şi ni le trimit la vreme în cantităţile cerute". În aşteptarea pieselor de schimb tractoarele şi celelalte utilaje trebuie însă reparate. Un adevăr de care cei de aici ţin seama şi procedează ca atare. Adică se străduiesc să recondiţioneze cît mai multe piese. Fiecare utecist s-a angajat să recondiţioneze piese în valoare de cel puţin 1 500 lei. Tînărul Stere Mergeani, pe care l-am găsit verificînd releul şi dinamul de la subansamblul EMET, este unul dintre cei care au depăşit, prin hărnicie şi pricepere, acest angajament. La această acţiune participă nu numai cei care lucrează la atelierul mecanic ci şi mecanizatorii care au tractoarele în reparaţii. Zilnic, în diferitele posturi ale fluxului tehnologic, se raportează realizări bune. Tinerii lucrează cu multă atenţie şi încordare. Am notat numele lui Titi Nica, Ion Băbăianu, Alexandru Culea, Traian Chirilov, Dumitru Talpan şi Ion Zaharia, ca fiind ale celor mai merituoşi. Asemenea tineri care au raportat repararea a 38 de tractoare din totalul planificat de 57, sînt, începînd cu data de 10 ianuarie, şi elevi la cursurile de îmbunătăţire a pregătirii profesionale, cărora comitetul U.T.C. s-a străduit să le asigure condiţii optime de desfăşurare. Emil Onofrei are motive suficiente pentru a arbora o mină veselă şi încrezătoare. Cei 50 de uteciţi din organizaţie se vor achita de toate angajamentele luate, aşteptînd cu încredere semnalul de începere al marii campanii de primăvară.*

OCTAVIAN MILEA

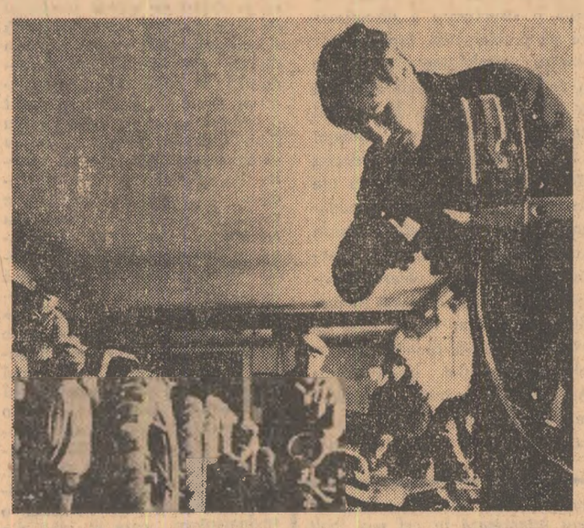

Fotografia : VASILE RANGA

PEŞTELE LACULUI GREACA

PE TEME CETĂŢENEŞTI

încopciat în dosarele ministerului

S-a vorbit mult şi s-a scris mult — fireşte, pro şi contra — despre îndiguirea şi desecarea lacului Greaca. „Era mai bine să fi rămas furnizor de peşte proaspăt" — spun unii ; „ba e mai rentabilă cultivarea porumbului, a grîului, a orezului şi a soei" — susţin alţii. Şi, fiecare argumentează prin calcule. Calculele, însă, îi îndreptăţesc pe agronomi : fiecare hectar din „pămîntul nou" permite obţinerea unei cantităţi de carne cam de zece ori mai mare decît peşte se valorifica de pe aceeaşi suprafaţă luciu de apă. *Dar peştele ? Ne răspunde tot un agronom : Ion Oancea, directorul I.A.S. Chirnogi, omul care a conceput (sau i-a stimulat pe cei care au venit cu idei) şi a reuşit ca în ultimii trei ani să „fixeze" producţiile medii ale întreprinderii aproape de recordurile judeţului Ilfov, şi să înzecească beneficiile — susţine că* în continuare peştele de Greaca ar fi putut aproviziona magazinele Capitalei. *Şi, dacă nu s-a întîmplat, şi nu se va reuşi acest lucru, vinovaţi nu sînt cei care... cultivă pămînturile îndiguite, încă albite de coduiile melcilor, ci aceia care caută să pătrundă în esenţa problemelor doar prin încopcierea hîrtiilor în dosare ordonate într-unul sau altul din birourile ministerului de resort. Pentru că, sînt aici, în perimetrul Întreprinderii agricole de stat Chirnogi, 157 hectare continuu luciu de apă din care peste o treime sînt foarte uşor amenajabile ca crescătorie intensivă de peşte. Numai că, aici, acum, peştele este tot atît de inexistent ca şi în... Sahara.*

Cauzele ce generează această situaţie sînt multe şi toate subiective. *Este de neînţeles cum de s-a ajuns (din partea condu-*

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a 11-a)

Pagina a 4-a

ORIZONT CULTURAL

- Premiile Uniunii Tineretului Comunist
- *SIMFONIA PATETICĂ* (Cronica teatrală)
- Pro şi contra:
  — Retipăriri şi retipăriri
  — Un almanah nereprezentativ

PIONIERII

A poposit ieri, pentru o oră, în biroul meu, un original crîmpei de primăvară.

Şaisprezece pionieri, cu cravatele ca para, tigheluite cu sărut de drapel românesc, şaisprezece hulubi mîndri şi puri, numai zîmbet pe chipuri şi freamăt clocotitor de idei sub fruntile mirosind încă a leagăn părintesc – loţiitorii preşedintelui Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor – au trecut pragul redacţiei purtînd cu ei o veste ce m-a făcut să simt în nări mirosul vremii cînd răsar ghioceii. Anul acesta, organizaţia cravatelor roşii împlineşte douăzeci şi cinci de ani de activitate !

I-am primit puţin emoţionat şi derutat în acelaşi timp observînd că pentru a sta de vorbă cu ei este nevoie de o aptitudine deosebită – şi cîţi o avem ? Blocajul cel mai serios mi l-a produs însă o bruscă amintire – prin ei – a copilăriei mele la aceeaşi vîrstă, diferenţa aproape incomensurabilă dintre ceea ce aveam noi, în anul primei serii de purtători ai titlului de pionier, şi ceea ce au ei, azi. Zborurile lor sînt fără egal, în comparaţie chiar şi cu ale noastre, beneficiari şi noi ai condiţiilor socialiste, şi asta se vedea pe chipurile, în îmbrăcămintea şi în vorba lor. Vorba lor, mai ales, m-a impresionat. Limpezi, curgătoare, radiografiind minţi sănătoase şi instruite şi în acelaşi timp inimi sincere, dăruite total partidului – vorbele lor arătau nişte personalităţi crescute într-o lumină curată şi bună. Erau isteţi ? Nu numai atît : aveau îndrăzneala sufletului liber, care poate aspira la orice, care ştie că i se poate deschide orice uşă. Noi, într-un fund de provincie, la vîrsta lor, cînd vedeam poza unei personalităţi într-o carte ne-o închipuiam ca pe-o zeitate într-un sanctuar intangibil. Venind la redacţie (reuniţi din diferite colţuri ale ţării) mi-au spus că discutaseră înainte cu muncitori din uzine, cu academicieni, cu membri ai guvernului, cu primul secretar al C.C. al U.T.C., şi că plecau la preşedintele Uniunii scriitorilor să-i amintească şi dînsului de sărbătoarea lor şi să-l întrebe, politicos, ce pot face oamenii literelor pentru ei.

Şi nu numai să întrebe, în numele unui drept pe care nu li-l poţi refuza, dar să şi propună. Cu o seriozitate uimitoare în profunzimea gîndirii ei au propus şi redacţiei noastre pagini, rubrici, subiecte despre viaţa, munca şi învăţătura lor, s-au oferit să fie şi ei albinele culegătoare de informaţie pentru a nu se face o nedreptate unei acţiuni pe care o desfăşoară şi unui ideal în care cred.

Sincer să fiu am simţit în propuneri şi un fermecător reproş : ne ocupăm – şi noi, cei de la ziar, şi organizaţiile U.T.C. – prea puţin de aceşti copii foarte bine organizaţi sub semnul cravatelor roşii, dar care an de an schimbă serii după serii flamurile din jurul gîtului cu carnetele roşii de utecist !

Propunerile lor, delicate, mi-au pătruns în inimă şi le-am recepţionat, în numele redacţiei, autocritic. Le-am promis să facem mult mai mult pentru ei, să îndemnăm şi organizaţiile U.T.C. să procedeze la fel.

Priviţi-i în fotografia de mai sus : ar fi putut cineva să nu le promită ?

...Şi, mai ales, ar putea să nu se ţină, în faţa lor, de cuvînt ?

EUGEN FLORESCU

cuvîntul cititorului

FUNCŢIONAR ŞI INTELECTUAL

Citesc cu regularitate „Scînteia tineretului", chiar dacă nu mai sînt la vîrsta multora din cititorii ei. Aș vrea, totodată, să vă propun un subiect care mi se pare prea puțin tratat în paginile sale: intelectualul. *Iată, cred eu, un subiect care interesează pe mulți tineri. Cine este intelectual? Cum ajunge tînărul să fie intelectual?*

Vecinul meu, tractorist, a urmat seralul, l-a terminat. Dar nu s-a mai întors la tractor, ci a pretins că e „intelectual" și a devenit conțopist la unitatea lui. Cunosc un tînăr care evită să se întîlnească cu foștii lui colegi, de meserie muncitori. De ce? A devenit „intelectual", a terminat seralul.

Creează școala intelectuali? Dar un om fără liceu nu poate fi oare intelectual? Iată ce cred eu. Școala nu creează de fapt intelectuali, ci mai degrabă funcționari. Aceștia nu sînt obligatoriu și intelectuali, ci numai meseriași care exercită o funcție în care nu se cere în primul rînd un efort fizic, ci anumite cunoștințe de birou. A fi funcționar și a fi intelectual sînt două lucruri deosebite. Primul se mulțumește numai cu cîteva cunoștințe căpătate în școală. El nu are o trăire intelectuală, ci numai un comportament exterior. Este un consumator de cultură, un om care se mulțumește să-și facă datoria, mai mult sau mai puțin conștiincios, dar care nu dă, în schimb, nimic dincolo de obligațiile profesionale. După părerea mea, intelectualul adevărat este cel care are anumite pasiuni, înaintează, citește, urmărește reviste, se duce la teatru, la concerte. Are, cu alte cuvinte, o viață bogată, care devine mereu mai bogată. Din punctul acesta de vedere, cred că și un muncitor poate fi considerat intelectual dacă are asemenea preocupări.

V-aș ruga să scrieți cît mai mult, în paginile ziarului, despre un astfel de intelectual.

Cu mulțumiri și stimă,
I. BOLOGA
București

SCRISOARE CĂTRE UN PRIETEN

Dragă Matei,

Îți scriu acum animat de dorința de a afla vești noi din instalația care pînă acum cîteva luni a fost locul meu de muncă. Îți scriu nu numai pentru faptul că te știu un „as" în materie de noutăți, dar și pentru a respecta o veche promisiune.

Înainte însă de a te bombarda cu întrebările, permite-mi te rog să-ți „raportez" cîteva lucruri despre mine. În primul rînd află că sînt sănătos, ceea ce îți doresc și ție. Mă aflu aici într-un decor feeric — pădure, dealuri, ape.

Lunca rîului din apropiere ni se dezvăluie cu tot ceea ce are ea mai frumos. Și dacă aceste frumuseți au încîntat ochiul unui simplu soldat atunci îți poți da seama despre adevărata înfățișare a locurilor.

Frumoase și pitorești sînt și satele înconjurătoare, care cu toate transformările din ultima vreme, prin aspectul lor amintesc de adevăratele sate țărănești de odinioară.

Bun e și vinul de pe aici pe care l-am gustat din plin de cîteva ori: „e dulce, dulce, dar te duce"... vorba proverbului și mîndrele satului sînt frumoase de pică.

Ce să mai lungesc vorba!?

N-aș schimba pentru nimic în lume acest loc cu un altul.

Acum am o certitudine: armata este și mai frumoasă cînd și locurile sînt frumoase. Dar mai ales oamenii: comandanții și colegii de armă...

Ai dedus, cred, din această „roză" descriere a mea, că mă împac destul de bine cu serviciul militar.

Mai sînt ce-i drept și greutăți, dar aceste greutăți sînt firești și eu, dîndu-mi seama de acest lucru, le întîmpin cu fruntea sus, mă lupt cu ele în limita posibilităților.

Te asigur însă pe tine, prin tine mă angajez în fața organizației U.T.C. din care am făcut parte — și al cărei membru eu mă mai consider încă deși sînt plecat — deci te asigur că mă voi strădui și aici să-mi îndeplinesc îndatoririle ce-mi revin cu deplin spirit de responsabilitate, prin respectarea întocmai a cerințelor regulamentelor militare.

Această a patra pagină o dedic acum întrebărilor. Dar, de fapt toate întrebările pe care doresc să ți le pun descind din una singură — capitală.

— Ce mai e nou pe acolo?

— Ce mai fac fetele „noastre", ale „instalației tineretului"? Colegii?

Închei aici scrisoarea mea cu tradiționalele urări:

Multă sănătate, fericire și spor la treabă!

Urări pe care le transmit prin tine și organizației U.T.C. alături de un cald, dar milităresc, salut!

Soldat DĂNILĂ SAVU

N.R.: Rîndurile de mai sus au fost expediate pe adresa lui Matei Anghel, Grupul industrial petrochimic Brazi — Ploiești, căruia-i satisfacem în felul acesta dorința de a da publicității scrisoarea primită de la prietenul său.

VREAU SĂ ÎNVĂȚ SĂ DANSEZ!

Sîmbătă și duminică seara se organizează de obicei la Craiova seri de dans, cu participarea formației Casei de cultură a tineretului, la care participă foarte mulți tineri și tinere. Însă punctul cel mai slab este că puțini dintre ei știu să danseze dansuri clasice și moderne. În orașul nostru am înpresia că de cîțiva ani, nu mai există acele cluburi, sau școli de dans, care ne sînt atît de necesare la vîrsta aceasta. Este adevărat că fiecare se distrează și dansează în felul său, dar unii dintre noi și poate toți am dori ca atunci cînd dansăm să fim și buni parteneri. Să nu fim mai prejos decît fetele.

De aceea vă rugăm respectuos, adresîndu-ne ziarului nostru, „Scînteia tineretului", să interveniți ca în cadrul Casei de cultură sau chiar la cluburile din oraș, cum sînt: clubul uzinei „Electroputere", clubul uzinei „7 Noiembrie", clubul Fabricii de confecții, să se înființeze școli de scurtă durată în cadrul cărora tinerii interesați să poată învăța dansul.

Poate că în unele cluburi sau la case de cultură asemenea cursuri există deja, eu nu știu, dar nici nu văd cum aș putea să beneficiez de ele dacă nu știu de existența lor. Mă gîndesc că totuși, noi, tinerii, trebuie să învățăm și dansul, iar dacă nu avem un manual în acest sens numai aici, la casele de cultură și la cluburi, am putea învăța cîte ceva.

Mă adresez dv., fiindcă sînteți ziarul tineretului. Ne puteți ajuta cu ceva?

I. FLORIN
Craiova

În laboratorul audio-vizual

FOTO: ȘTEFAN WEISS

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

I-AM ÎNVĂȚAT SĂ FIE OAMENI...

Leonida, Ion, Emil, Gheorghe, Sonia, Ana, Petre, Liviu, Melania, Florin, Doru, Elena. Douăsprezece nume. Pentru Maria și Ion Mincu, din Pitești, ele sînt bucuria vieții, sînt, dacă vreți, dovada cea mai concretă a propriei existențe. Fiecare nume este pentru ei un prilej de amintiri...

Discut cu bătrînii, cu Maria și Ion Mincu. Desigur, subiectul îl constituie copiii, cei 12 Feți-Frumoși și Cosînzene — cum îi numesc părinții — care s-au născut și au crescut sub acoperișul acestei familii. Împreună, îi trecem în revistă: cel mai mare, Leonida, strungar la Întreprinderea de autoturisme Pitești; Ion e învățător în comuna Pietroșani, județul Argeș; Emil, fost învățător, este ofițer în Ministerul de Interne, în prezent student la Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu"; Gheorghe, mai pe scurt, Gigi, de profesie economist, se află la Copengaha, fiind șeful Agenției române de turism pentru țările nordice: Sonia, contabilă, lucrează la Consiliul popular al municipiului Pitești; Ana e învățătoare la Casa de copii Valea Nandei; Petre, de profesie tehnician constructor, e salariatul Trustului județean de construcții; Liviu, de curînd absolvent al liceului de cultură generală, s-a încadrat la Întreprinderea de autoturisme, dorind să se califice la locul de muncă; Melania e funcționară la poșta centrală din oraș, Florin e student în anul I la Academia de Studii Economice, Doru e elev la Liceul de construcții civile Pitești, iar Elena, mezina familiei, elevă în clasa a VIII-a a Școlii generale nr. 1 din oraș.

Îi vizitez pe cîțiva din vlăstarele familiei Mincu, la locul lor de muncă. Sînt cu toții niște tineri corecți, harnici, iubiți de colegi, prețuiți pentru modestia și priceperea lor. O viață socială exemplară, o bună cunoaștere a meseriei, dăruire, seriozitate, curaj de a spune oricînd lucrurilor pe nume, iată doar cîteva din caracterizările lapidare ale celor în mijlocul cărora trăiesc și muncesc frații și surorile Mincu.

Căror factori se datorește faptul că cei 12 frați pot fi luați, fiecare în parte, în felul său ca model? Căutăm răspunsul la principalii lor educatori, soții Maria și Ion Mincu.

— Secretul, dacă mai poate fi un secret e că i-am deprins de cum au făcut ochi, să-i respecte pe cei din jur, respectîndu-se astfel pe ei înșiși, se confesează tatăl. I-am învățat ce-i demnitatea, ce e munca, ce-i hărnicia, dîndu-le noi exemplul cel dintîi. Pe scurt, i-am învățat să fie oameni și să-și țină întotdeauna fruntea sus; să și-o țină așa chiar și atunci cînd se întîmplă să mai cadă în greșeală, să recunoască adică pasul strîmb, dacă au apucat să-l facă și să nu se ascundă după deget, ori să dea vina pe altul. Așa ceva nu-i cinstit, nu-i frumos la urma urmei, ca să folosesc cuvîntul din popor. Mi-a plăcut totuși să constat la copiii mei că își țin fruntea sus mai cu seamă pentru ce izbutesc ei să facă bun. Dar le-am mai zis: „Chiar și atunci, țineți-vă mîndri într-un anumit fel, ca să nu aducă a înfumurare, a sfidare, a obrăznicie fruntea voastră ridicată. E mare lucru să cunoști măsura și să nu sari peste pîrleaz". Așa le-am spus.

— Chiar așa, ca la ora de dirigenție?

— Eeei, nu chiar așa. De cele mai multe ori, poate nici nu le-am spus-o, i-am lăsat doar să înțeleagă, din faptele mele, că așa mi-ar place să fie și ei. Nu le-am servit educația cu lingurița, sau după program. Asta, eu aș zice că mai degrabă strică, decît folosește. Lasă-l pe copil să aleagă mai întîi singur binele de rău, dîndu-i tu, tată ori mamă, exemplul de urmat. Numai așa îl formezi cu adevărat. Pe urmă, cînd vine vremea să pășească mai apăsat prin viață, cînd intră într-un colectiv, le vine mai ușor copiilor să calce pe pămînt și să vadă tot ce se poate vedea în jurul lor... Că doar noi, părinții, n-om trăi cît veacul, să le diriguim pașii pînă la pensie. Eu nu le-am dat la ai mei decît direcția, restul îi privește, doar sînt și ei oameni...

— Am observat că mergînd în direcția despre care vorbiți, fiecare dintre copiii dumneavoastră a căpătat o personalitate distinctă, bine reliefată. Cine credeți că a mai conlucrat la aceasta?

— Păi cine? Colectivul. Dar dacă părinții cîntă pe altă strună decît colectivul, din nou se cade în greșeală. Ai mei, de pildă, au fost cu toții la vremea lor uteciști, cei mici mai sînt încă, alții au intrat deja în partid, într-un cuvînt, au avut și au unde să crească, să învețe, să se manifeste. Eu unul, le-am dat de înțeles că pentru mine nu e bucurie mai mare decît să-i văd pe drumul ales și de mine, mai demult... Să-i văd că-și iubesc țara și poporul. Să-i văd cu inimă și cu cap.

Interlocutorul nostru, tovarășul Ion Mincu, este membru de partid din iulie 1933, iar în mișcarea progresistă de tineret a activat încă din primul deceniu al secolului. În 1922, la Congresul de Constituire a U.T.C., în rîndul delegaților s-a aflat și tînărul care astăzi este tatăl a 12 copii...

Aici, intervine mama:

— Bărbatu-meu, datorită muncii în ilegalitate, uneori mai lipsea de acasă. Atunci, toată grija creșterii și educației copiilor cădea în sarcina mea. Eram și tînără, știți, eu mă căsătorisem la vreo 15 ani, fusesem o fată oarecare din comuna Dănești, iar la început, cînd m-am văzut față în față cu nevoile, cu grijile, cu copiii, m-am cam înspăimîntat. Pe urmă m-am obișnuit, am făcut față vieții, pot spune că m-am îndîrjit pe drumurile ei, de mă și miram. Uite că așa am izbutit să ajungem pînă aici. Și sînt tare mulțumită.

— Cu ce v-ați deprins mai întîi copiii?

— Bineînțeles, cu munca. Dar după ce-au mai făcut și ei ochi; doar copilul este, oricum, copil, trebuie să-l mai lași în copilăria lui, chiar dacă ți-i greu... Cum mai creșteau, îi și obișnuiam cu treburile. Pe toți. La mine-n casă nimeni n-a lenevit, asta le-a folosit și după ce-au plecat pe la casele lor: au rămas harnici și cred că așa vor rămîne și mai departe.

— Ce v-a plăcut mai mult la copiii dumneavoastră?

— Greu de spus. Poate faptul că m-au considerat nu numai mamă, ci și prietenă. Să știți că-i mare lucru să-ți faci prieteni din copii... Apoi, mi-a mai plăcut și prietenia dintre ei. Cînd ne sosesc în vizită, împreună cu nepoții, parcă ne răsare soarele direct din casă.

DRAGOMIR HOROMNEA

PORTUL MARITIM CONSTANȚA. Platforma de mare capacitate amenajată în noile dane

FOTO: AGERPRES

1260 brevete pentru specialiștii români

În anul de curînd încheiat, Oficiul de stat pentru invenții și mărci a acordat specialiștilor români, din diverse domenii de activitate, un număr de 1 260 de brevete. Circa 65 la sută dintre acestea sînt considerate creații științifice de mare importanță pentru economia națională, aflîndu-se în curs de experimentare sau de aplicare pe scară industrială, iar parte dintre ele au primit aviz de brevetare în străinătate.

Majoritatea invențiilor românești brevetate în cursul anului 1973 își găsesc aplicarea în ramurile cheie ale economiei naționale, ponderea cea mai mare revenind chimiei și industriei constructoare de mașini, care beneficiază de aproape 45 la sută din numărul brevetelor.

Efectul economic al ideilor tehnice exprimat anul trecut în invenții și inovații aplicate în producție este calculat la 1 850 000 000 lei.

(Agerpres)

Întîmplări cu 148 de faraoni și prea puțin spațiu pentru formarea gîndirii istoricului de mîine

Cu puțin timp în urmă cîțiva studenți ai Facultății de istorie, Universitatea București și-au propus să sintetizeze într-o discuție aspecte ale pregătirii profesionale. Preocupați de posibilitățile optimizării planurilor și programelor facultății, reprezentanții A.S.C. au semnalat existența a numeroși inerții care se mai fac încă simțite în efortul general de perfecționare a învățămîntului superior.

Care sînt însă aceste probleme?

— *Ernest Oberlander*, anul IV, vicepreședinte cu probleme profesionale: Programul este mai încărcat decît anul trecut, în loc să fie invers. Fără disciplinele facultative, absolut necesare formării specialiștilor, ne apropiem la anii mari de limita maximă de ore. Astfel, timpul individual de studiu în bibliotecă, în arhive devine insuficient pentru noi. Îmbunătățirea raportului între orele de curs și seminar s-a făcut birocratic, prin adăugarea formală a unor ore de seminar. Astfel, s-a ajuns ca la Istoria României pentru perioadele medie, modernă și contemporană să se facă cîte 4 ore de seminar, deși pentru unele perioade nici cursul nu prevede mai mult de 3 ore. Discuțiile de la seminar începesc și în ultimele 2 ore seminarul se transformă artificial într-un fel de curs în care, nu de puține ori se fac diverse lecturi din documente, ce pot fi foarte bine consultate de către noi la bibliotecă.

Aurelia Mincă, anul III, președinta Consiliului A.S.C.: Referitor la cursul rezervat Egiptului; se înregistrează o predare factologică, o înșiruire de date (148 de faraoni), o menționare exhaustivă a unei anecdotici superficiale, în timp ce date necesare asupra structurii societății, modului de producție și relațiilor sociale specifice sînt trecute cu vederea. Cronologizarea excesivă a celor 32 de dinastii egiptene duce la o adevărată goană după cursurile celor din anii mari (curs tipărit neexistînd). Seminarul special, care reia în anul IV materia anului I, cade în cealaltă extremă 3 faraoni studiindu-se într-un semestru, cu o serie de amănunte anecdotice, lipsa informației despre viața socială cu Egiptul elenistic fiind aceeași, ca și în anul I, cînd se studiază cei 148 faraoni.

Rodica Pintea, anul III, șef comisie organizatorică: Nu lipsite de importanță în supraîncărcarea programului nostru sînt paralelismele înregistrate în predarea diferitelor cursuri. Se înregistrează repetări ale unor capitole de curs la Economie politică, Socialism științific și Doctrine economice și politice. Aceste paralelisme le întîlnim și între cursurile menționate și Filozofie sau Istoria filozofiei. Un alt paralelism se înregistrează între disciplinele istorice: Istoria P.C.R., Istoria universală contemporană, Istoria mișcării muncitorești internaționale și socialism. Întîlnim aceleași teme, aceleași formulări, în diverse locuri, deși ele ar putea fi menționate o singură dată. Un alt aspect îl reprezintă așezarea eronată a Istoriei filozofiei în anul II și a Filozofiei în anul I. Or, logic, nu se poate învăța filozofie fără a parcurge mai întîi istoria ei.

Studenții și perfecționarea învățămîntului

Credem că este mult mai utilă o structurare a disciplinelor pe problematici, fapt care ar elimina paralelismele, repetările și ar angaja mai mult studenții la studiul individual. În cadrul disciplinelor, necesare viitoarei noastre profesiuni de pedagog sînt multe cursuri și puține ore de seminar. Or, pregătirea pedagogică se face mai eficientă prin lucrări aplicative, discuții, practică. Noi am cerut chiar o practică pedagogică compactă în mediul rural, dar ni s-a spus că există dificultăți financiare. Problema accesului la Biblioteca Academiei este încă o... problemă. Acestea sînt obstacole redutabile mai ales pentru cei din anul IV care trebuie să-și definitiveze lucrările de licență.

Aurelia Mincă: Se cunoaște însemnătatea însușirii limbilor străine, necesitatea unui studiu intensiv al acestora, fapt subliniat și în documentele de partid. La noi, în facultate, însă nivelul predării a rămas asemănător celui din liceu. În loc să se studieze texte de specialitate se mai fac încă texte din Flaubert, Twain sau London, se reiau reguli de gramatică studiate în liceu. Necesitatea antologiilor de specialitate, a studiului intensiv se face resimțită; avem mereu impresia că în liceu n-am învățat nimic din moment ce aici o luăm de la capăt. Nu se studiază limbi ce pot permite accesul la izvoare — slavona, greaca.

Lucrările științifice cele mai bune nu sînt valorificate corespunzător. Multe dintre ele zac în depozite în loc să fie înregistrate în biblioteci. Revistele de specialitate nu găzduiesc cele mai bune lucrări studențești în ciuda unor promisiuni ale cadrelor didactice.

★

Adresîndu-ne conducerii facultății cu aceste probleme ridicate de studenți am primit din partea tovarășului decan, prof. dr. Aron Petric, următorul răspuns: „Aceste aspecte au făcut obiectul mai multor discuții în ședințele de consiliu. Planurile și programele de învățămînt au fost confruntate pentru eliminarea paralelismelor. Totuși, în practică se mai înregistrează suprapuneri datorită unei conlucrări insuficiente între cadrele didactice, care predau discipline tangente. Am organizat consfătuiri cu profesori de științe sociale și cei care predau istoria modernă și contemporană, pentru ca, prin discuții concrete să găsim modalități de eliminare a paralelismelor existente. Recent, am avut o consfătuire cu cei care predau limbile străine pentru a orienta aceste cursuri spre studiul textelor de specialitate, spre dobîndirea limbajului științific de profil. Pentru limba franceză s-a realizat o culegere de texte istorice. Am solicitat ca și la celelalte limbi străine să nu se facă filologie, ci probleme de traducere și interpretare pe texte de specialitate. Deoarece, catedrele nu aparțin facultății noastre, legătura cu cadrele didactice e mai slabă. În ceea ce privește accesul la Biblioteca Academiei există o reglementare ce stipulează dreptul de acces al studenților începînd din semestrul II, anul III. Totuși, aprobările se dau cu dificultate. Aici, este necesară o reglementare care să vină din partea M.E.I. pentru acordarea unei priorități studenților. La Biblioteca Academiei destui pensionari ocupă spațiul pentru a citi „Realitatea ilustrată".

În ceea ce privește tratarea istoriei antice, în special, Egiptul, am recomandat tratarea problemelor de fond pentru eliminarea balastului factologic. Unele seminarii de 4 ore se desfășoară în muzee și arhive, în mod experimental. În viitorul an le vom păstra numai pe cele care dovedesc eficiență formativă. În 1974 vom trece, de asemenea, la practica pedagogică compactă de 2 săptămîni în mediul rural".

Deci, majoritatea problemelor ridicate de studenți sînt în curs de rezolvare. Rămîne însă ca eforturile conducerii facultății să fie sprijinite concret atît de rectoratul Universității București, cît și de direcția de resort din M.E.I., pentru ca intențiile să fie cît mai repede materializate.

C. STANCULESCU

(Urmare din pag. 1)

PEȘTELE LACULUI GREACA

cerii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor) la concluzia că este cel mai bine ca în cadrul incintelor indiguite pămîntul să fie gospodărit de I.A.S., iar apa de către I.E.I.L.I.F.G.A. — o unitate cu sediul cine știe unde și total dezinteresată de modul în care este exploatată economic suprafața canalelor. De ce această zonă nu este încredințată spre folosire complexă unui singur beneficiar, adică întreprinderii agricole de stat — unitate direct interesată să realizeze o cotă înaltă a rezultatelor economice. Pentru că, cine altcineva decît unitatea de producție ale cărei rezultate se află în relație directă cu nivelul apei din canale, are mai mult la inimă... apa din rețeaua de desecare? „Noi sîntem de aici, din incintă — se exprima inginerul Ioan Oancea — și 365 de zile dintr-un an călcăm pămîntul acesta, de el legîndu-ne fiecare mișcare, munca, bucuriile și necazurile. Noi, mai bine decît absolut toată lumea, ne dăm seama că zona desecată este un complex unitar, cea mai mare anomalie constituind-o existența a doi administratori: noi pentru pămînt și I.E.I.L.I.F.G.A. pentru apă, cînd, de fapt, și de drept, singurul beneficiar este întreprinderea agricolă de stat. Noi dispunem de utilajele necesare amenajării unei pisciculturi moderne, de oameni cu priceperea pescuitului moștenită, de absolut tot ce este necesar pentru a da valoare apelor acum fără nici o întrebuințare economică, obținînd venituri nete anuale de pînă la un milion lei, prin valorificarea a cel puțin o sută de mii de kilograme de pește proaspăt; acesta putînd să constituie fond de marfă (cît de mult lipsește acum!) pentru cetățenii Capitalei sau din alte localități. Totodată, ar putea fi reînviată tradiția cherhanalei Căscioarele-Greaca prin amenajarea unui punct turistic propriu, asemănător celui de la Murfatlar". Acesta rămîne, însă, (deocamdată) doar un vis pentru că... reglementările încercate de departamentele aceluiași minister (industriei alimentare, pe de o parte și întreprinderilor agricole de stat pe de altă parte), se dovedesc a-i sta ca o stavilă în calea înfăptuirii. Cei de la Chirnogi au încercat să facă ceva pentru ca piscicultura să renască în perimetrul vechiului lac Greaca („preluăm din sarcinile de plan ale unităților piscicole") numai că tovarășii din conducerea Centralei peștelui, de trei ani „se străduiesc" dar nu reușesc să descopere vreo sursă pentru onorarea cererii prin care se solicită puiet. De la centrele Nucet, Călărași și Ulmu, unde s-a insistat să se primească „orice și oricît", s-a primit un răspuns de genul „nu ne interesează ambițiile altora, noi avem întreprinderile noastre piscicole cărora încă nu le putem da cît puiet ne solicită". Și, la Chirnogi, canalele rămîn în continuare fără pește... Din magazine lipsește peștele, iar întreprinderea agricolă nu realizează venituri, pentru că instrucțiunile interne ale ministerului de resort sînt „gard de cetate" între departamentele sale. De ce? Pînă cînd? Calculele dovedesc faptul că o suprafață de apă de trei sute de ori mai mică decît măsura fostul lac Greaca (restul dovedindu-se „bărăgan între bărăganele țării") poate asigura, anual, mai bine de o cincime din peștele ce se recolta atunci. Este de neînțeles cum de se acceptă neutilizarea acestei resurse economice în vederea sporirii volumului de produse alimentare. Oare, interesează pe cineva cine anume răspunde de îndeplinirea prevederilor unui plan de stat — că se numește I.A.S. Chirnogi, sau I.E.I.L.I.F.G.A., sau Centrala peștelui, sau mai știm cum — sau interesează în cel mai înalt grad să avem pește proaspăt pe piață prin punerea în valoare a tuturor resurselor de apă ale țării? Dacă în șase ani, Centrala peștelui și I.E.I.L.I.F.G.A. n-au mișcat un deget în ce privește popularea apelor din incinta indiguită Greaca, de ce în lumina aceloraşi instrucțiuni interne, conducerea ministerului nu-i analizează pe cei vinovați? Nefăcînd-o, să credem că zece vagoane de pește proaspăt anual, (numai în cazul I.A.S. Chirnogi, pentru că la nivelul suprafețelor indiguite ale țării cantitatea crește de cel puțin o sută de ori) este o cifră ce scapă din atenție?

Credem că în timpul cel mai scurt, conducerea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor va analiza cu competență, pe măsura importanței ce o prezintă această problemă, aspectul folosirii complexe a zonelor indiguite și în primul rînd, valorificarea apelor existente în canalele permanente prin dezvoltarea unei pisciculturi intensive, în concordanță cu condițiile de care se dispune, și cu experiența acumulată și în alte țări.

NOI ŞI SOCIETATEA

SOCIETATEA ŞI NOI

Care este situaţia actuală în acţiunea „121 000" ?

Este cunoscut faptul că datorită dării în folosinţă în ultima vreme a numeroase capacităţi de producţie, necesarul de forţă de muncă al întreprinderilor din Capitală se cere sporit. În acest scop a fost lansată o acţiune care prevede angajarea, în mod treptat, a nu mai puţin de 121 000 de tineri. Cîte din aceste locuri au fost pînă în prezent ocupate, care sînt perspectivele în această direcţie ?

Ni s-a părut indicat să solicităm un răspuns la această întrebare **tovarăşului ION CARABOGDAN, şeful secţiei ştiinţă învăţămînt, din cadrul Comitetului municipal P.C.R.**, organism care coordonează şi dirijează această amplă acţiune.

„Acţiunea 121 000" a fost lansată în anul 1972, avînd ca scop acoperirea necesarului de forţă de muncă suplimentară pentru perioada 1973—1975. Reiese deci limpede faptul că **această acţiune** — pe care unii factori o consideră în mod eronat încheiată — se **află încă în curs de desfăşurare.**

Care este pînă în prezent situaţia ? Necesarul de forţă de muncă a fost eşalonat pe ani. Ambele efective ce trebuiau asigurate în 1973 şi 1974 — respectiv 35 000 şi 43 100 de noi cadre — au fost acoperite.

Pentru a putea realiza aceste obiective, au fost luate din timp (cu un avans de circa un an de zile : cu alte cuvinte, în 1972 au fost pregătite măsurile pentru '73 etc.) măsurile corespunzătoare. S-a acţionat pe multiple planuri, corelîndu-se disponibilităţile diverselor forme de învăţămînt, cu posibilităţile de recrutare a forţei de muncă, a tinerilor neangajaţi. În 1972, spre exemplu, au fost depistaţi astfel nu mai puţin de 23 000 de tineri care nu munceau nicăieri. Din aceştia, s-au angajat în 1973 marea majoritate : 16 500. Adăugînd acestei cifre, aceea de 26 000 de absolvenţi ai formelor de învăţămînt, reiese faptul că necesarul de 35 000 de locuri de muncă a fost acoperit.

Totuşi, unele întreprinderi au înregistrat anumite dificultăţi în ceea ce priveşte acoperirea integrală a necesarului de forţă de muncă, mai ales în cazul unor meserii deficitare.

Pentru ca în anul în care ne aflăm aceste dificultăţi să nu mai apară, am hotărît ca efectivul pe care ni-l propuneam a-l recruta să depăşească substanţial 43 100, reprezentînd cifra acoperirii la limită a cerinţelor. În acest fel, se creează şi posibilitatea asigurării funcţionării schimbului trei la toate utilajele conducătoare de tehnologii şi la toate maşinile-unelte.

Sîntem în măsură să afirmăm acum că acest necesar, în variantă sporită, pentru anul în curs a fost acoperit şi chiar depăşit. Vor lucra, deci, în acest an în întreprinderile bucureştene peste 60 000 de noi cadre tinere, iar un număr de 7 000 au fost pregătite peste această cifră. Se înţelege, cred, că această depăşire a numărului stabilit iniţial de tineri pentru 1974 — dictată de necesităţile concrete ale producţiei — determină şi modificarea efectivului total de 121 000 de locuri de muncă ce trebuie ocupate în perioada 1973—1975. De altfel, datorită aceloraşi cauze, şi numărul tinerilor ce urmează a fi angajaţi în 1975 va fi mai mare faţă de prevederile iniţiale. Este vorba, cu alte cuvinte, despre **o cifră dinamică care se va apropia de 150 000 în loc de 121 000.**

Experienţa de lucru acumulată ne permite să considerăm că şi cele circa 50 000 locuri de muncă pentru 1975 vor fi acoperite. Planul operativ de lucru în acest scop, urmînd a fi elaborat pînă la mijlocul acestui an.

Mi se pare interesant de subliniat faptul că, pentru desfăşurarea în bune condiţii a acestui proces, au acţionat şi acţionează o serie de forme organizatorice şi de agitaţie complexe, realizate prin colaborarea a numeroşi factori. Este vorba, printre altele, despre peste 1 000 colective obşteşti (care includ deputaţi, activişti U.T.C., responsabili de blocuri, aproape 7 000 de activişti obşteşti, etc.), ce cuprind mii de străzi şi zeci de mii de imobile. De asemenea, în întreprinderi, acţionează Comisii de forţă de muncă instituite prin decizia conducerilor respective, care au sarcina expresă de a se ocupa de recrutarea, calificarea şi perfecţionarea noilor cadre.

Legea şi promovarea

Promovarea tinerilor este, în primul rînd, o problemă de atestare a competenţei. Ce prevede legislaţia legat de acest aspect ?

Pentru a răspunde la această întrebare, am solicitat opinia tovarăşului Ion Mănescu, director adjunct în Ministerul Muncii.

Pregătirea multilaterală, formarea şi integrarea profesională a tinerilor, însuşirea cunoştinţelor necesare pentru exercitarea unei meserii se asigură gratuit. Tuturor tinerilor li se asigură locul de muncă potrivit pregătirii şi aptitudinilor. Aceştia au, în schimb, datoria să manifeste o permanentă preocupare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le sînt încredinţate în unităţile respective, pentru dezvoltarea spiritului de responsabilitate şi autoexigenţă.

Legea nr. 12/1971 stabileşte condiţiile pe care fiecare tînăr trebuie să le îndeplinească cu ocazia încadrării în muncă şi pentru a putea fi promovat.

Tinerii absolvenţi ai învăţămîntului superior, curs de zi, sînt obligaţi ca, potrivit decretului 158/1970, să efectueze un stagiu în specialitatea care s-au pregătit.

Conform articolului 57 din Legea nr. 12/1971, absolvenţii liceelor de specialitate, şcolilor de specializare postliceală, învăţămîntului de subingineri şi cel superior, încadraţi în muncă pe bază de repartizare, vor susţine o probă practică după terminarea perioadei de stagiu. În perioada de stagiu li se încredinţează sarcini, atribuţii şi răspunderi concrete, tocmai pentru a-şi însuşi temeinic profesia sau meseria în care s-au pregătit. Celor ce nu reuşesc la această probă practică, nu li se desface contractul de muncă, urmînd a continua stagiul cu dreptul ca, după 6 luni, să se prezinte din nou la o probă practică.

Promovarea în funcţii a tinerilor se face pe baza dispoziţiilor Legii nr. 12/1971 şi de regulă, potrivit articolului 15, dintr-o funcţie inferioară în cea imediat superioară.

Întotdeauna, la promovare, se cere şi părerea colectivului în care tînărul lucrează, părere care se dă, atît pe linia capacităţii profesionale a tînărului, cît şi pe cea a comportării sale şi atitudinii faţă de muncă, faţă de societate. Pentru ca tînărul să poată fi promovat este necesar să posede studiile şi vechimea în specialitate corespunzătoare pentru postul respectiv, să dovedească că are calităţi de bun organizator, că manifestă exigenţă faţă de calitatea muncii prestate, că este operativ, dinamic.

La promovarea tînărului nu trebuie ţinut seama de sex sau naţionalitate, aspect precizat în mod expres de articolul 14 din Legea nr. 12/1971. Atestarea capacităţii profesionale, cu ocazia promovării rezultă din examenul sau cursul pe care trebuie să-l susţină pentru ocuparea postului respectiv. Dar atestarea în sine a valorii, a posibilităţilor sale în totalitate i-o dă colectivul în care lucrează, preţuirea, pe care i-o acordă sau nu colegii de muncă. Simpla calitate de a fi tînăr nu trebuie să fie privită ca însăşi ca asigurînd un drept dinainte stabilit, care să justifice promovarea într-o funcţie superioară. De aceea fiecărui tînăr îi revine obligaţia să se pregătească din timp, atît pe linie profesională, cît şi practică pentru însuşirea tuturor cunoştinţelor la zi în domeniul în care activează.

INVITĂM pe cititorii rubricii de faţă să ne comunice întrebările la care ei ar dori să li se răspundă, ca şi orice sugestii menite să sporească interesul şi varietatea problematicii abordate.

ANUL XXX

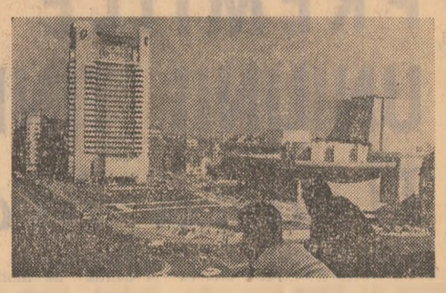

AMINTIRI DIN PRIMA LINIE

ÎNCREDERE ÎN VICTORIE

Convorbire cu tovarăşul ION DOBOCAN

— În 1944 deţineaţi funcţia de prim secretar al comitetului P.C.R. al sectorului 1 galben din Capitală. V-aţi aflat, deci, în mijlocul tumultuoaselor evenimente petrecute atunci, participînd direct la acţiunile întreprinse de partidul comuniştilor pentru pregătirea insurecţiei naţionale antifasciste armate, pentru organizarea luptei împotriva războiului hitlerist, a regimului fascist din ţară. V-am ruga să depănaţi pentru cititorii noştri cîteva din amintirile care vă leagă de acele zile fierbinţi pe care le-aţi trăit.

— Starea de spirit a oamenilor depindea foarte mult de situaţia frontului, de rezultatele crîncenelor bătălii care se purtau pe teritoriul sovietic. În ianuarie 1944, se declanşase marea ofensivă sovietică de la Leningrad care avea să rupă frontul hitlerist şi să apropie teatrul de război de frontierele României. Începea să se clarifice cine va fi învingătorul acestei uriaşe încrîncenări. Ca urmare a înfrîngerilor zdrobitoare suferite de hitlerişti, starea de spirit a maselor devenea din ce în ce mai optimistă, mai încrezătoare într-un epilog fericit al războiului. Această împrejurare, corelată cu situaţia economică dezastruoasă din interiorul ţării, cu intensificarea terorii antonesciene, a contribuit la întărirea hotărîrii celor ce-şi iubeau patria de a se opune tot mai făţiş clicii vînzătorilor de ţară, cotropitorilor străini.

Folosind acest moment prielnic, partidul comunist şi-a intensificat acţiunile de mobilizare a clasei muncitoare pentru sabotarea maşinii de război, pentru scoaterea României din alianţa cu Germania hitleristă. Îmi amintesc că în perioada aceea am muncit foarte mult pentru organizarea muncitorilor de la uzinele „Vulcan", „Laromet", „Ford" garajele „Leonida" în vederea atragerii a cît mai mulţi oameni în focul bătăliei. În acest scop noi am adoptat o schemă organizatorică adecvată situaţiei şi obiectivului urmărit: fiecare membru de partid dintr-o celulă se ocupa de 4—5 simpatizanţi ai comuniştilor, iar la rîndul lor, aceştia răspundeau de 4—5 muncitori care nu făceau politică dar care erau patrioţi şi doreau ieşirea ţării din război, distrugerea regimului fascist al lui Antonescu. În acest fel, noi, comuniştii, am reuşit să avem o legătură fermă cu o masă foarte largă de muncitori. Iată, de pildă, la garajele „Leonida" din cei 2 000 de salariaţi aveam o legătură directă şi permanentă cu vreo 700—800 dintre ei. Aceeaşi situaţie era şi la celelalte întreprinderi de care aminteam.

În acel început de an un lucru esenţial care ne preocupa era agitaţia, propaganda în rîndul muncitorilor. Făceam toate eforturile ca ei să fie la curent cu situaţia de pe front, cu starea generală a ţării. Aproape în fiecare zi, mai precis dimineaţa, halele uzinelor se umpleau de manifeste prin care se difuzau indicaţii ale partidului comunist cu privire la sabotarea utilajelor, a armamentului fabricat, se distribuiau numerele ziarului „România liberă", se aduceau la cunoştinţa muncitorilor procesele care se judecau la curţile marţiale, pe atunci tot mai multe, în care oamenii simpli erau condamnaţi la moarte, la muncă silnică pentru cel mai mic act de împotrivire faţă de regim.

Nu scăpam nici un prilej de a incita masele la împotrivire. Îmi amintesc, de pildă, că datorită lipsei de alimente — pe vremea aceea muncitorii nu mîncau pîine, ci cartofi şi aceia dacă îi aveau — la prăvălii se formau cozi nesfîrşite. Noi profitam de ele făcînd agitaţie, arătînd cetăţenilor cauzele care au determinat această situaţie. Se ajungea, în asemenea ocazii, ca oamenii, chiar sub ochii poliţiştilor şi ai soldaţilor, să strige lozinci prin care cereau ruperea de hitlerişti, căderea de la putere a mareşalului Antonescu.

Uneori însă treceam la acţiuni deschise, pe faţă. Astfel, la fabrica de pîine „Herdan" chiar în luna ianuarie am organizat o acţiune de revendicări pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi creşterea salariilor. Sub paza pichetelor militare care se aflau în incinta fabricii, patronii nu au îndrăznit să ne refuze revendicările, satisfăcîndu-ni-le.

Aşa a început anul '44, un an care anunţa deja marile schimbări ce aveau să se producă peste numai cîteva luni. Simţeam cu toţii acest lucru şi ne pregăteam pentru el luptînd cu mijloacele specifice conspirativităţii, ameninţaţi permanent de spectrul morţii, al ocnelor şi puşcăriilor, dar încrezători în noi înşine, în victorie.

TRAIAN GÎNJU

DESTINE

Aripi ce nu vor obosi niciodată

Însoţind pe drumul tinereţii lor, cîţiva oameni care în nişte ani au păşit umăr lîngă umăr, mi se părea că un soare puternic, de undeva, din adîncuri, le luminează fierbinte chipurile încă tinere, gesturile lor de atunci spre împlinire, spre viitor.

Au păşit în nişte ani, umăr la umăr, în Întreprinderea mecanică navală din Galaţi, la fostele ateliere C.F.R., acolo unde mai înaintea lor mulţi utecişti şi comunişti au înscris pagini de glorie în lupta pentru cucerirea puterii politice.

Sufletul şi coordonatorul întregii acţiuni era tînărul strungar Mircea Mihălceanu. „Aveam strungul nu departe de actualul meu loc de muncă", spune el, încercînd să-şi închipuie cum era pe atunci. În 1953 realizase prima inovaţie, în 1954 era declarat cel mai bun strungar pe regiunea Galaţi, în 1955, muncitor fiind, i se tipăreşte prima lucrare de specialitate. „Mi-am zis atunci că nu-i de ajuns să fiu cel mai bun, ci să-i determin şi pe alţii să fie foarte buni. Vremurile, în ciuda numeroaselor greutăţi, erau entuziaste, nu trebuia decît o scînteie pentru ca inimile noastre tinere să se aprindă. Am constituit deci brigada de tineret".

Privindu-i pe cei 400 de tineri care lucrează sub conducerea sa, Vasile Mărdare, îşi aminteşte : „În brigadă eram 12 tineri, dar numai Mircea Mihălceanu, Marin Mihalache şi eu treceam peste 20 de ani. Noi executam lucrările cele mai dificile, cele mai complexe. Principiile erau foarte clare : toţi tinerii din brigadă să devină inovatori, toţi să urmeze liceul seral, să ne ajutăm între noi, să iniţiem acţiuni în cadrul organizaţiei U.T.C., în afara uzinei să ducem o viaţă exemplară".

Efectuînd lucrări deosebit de dificile şi cu o productivitate de necrezut, brigada este solicitată să susţină demonstraţii în multe întreprinderi din ţară, să participe la schimburi de experienţă, la consfătuiri. Despre aceşti tineri scriu ziarele, se fac filme şi devin cunoscuţi şi pe alte meridiane.

Anii lor cei mai frumoşi, anii unor mari bucurii — după cum constată acum, fiecare retrospectiv : „În 1965, după ce am absolvit liceul seral, conform uneia din cerinţele brigăzii, am mers la Bucureşti, la şcoala de maiştri. Acolo m-am dus la atelierul de reparat vagoane Bucureşti — Triaj şi mi s-a dat ca probă de lucru, ne spune Vasile Mărdare, să eboşez un şurub cu excentric pentru prese cu friction. Atît, să eboşez. Am zîmbit în sinea mea deoarece asemenea şuruburi, sub îndrumarea lui nea Mircea, executasem multe şi nu doar în ce au mai uşor, eboşarea, ci complet. Dar acolo asemenea şuruburi se executau doar parţial, pentru a fi terminate în altă parte. Nu că nu se încercase, dar nu se reuşise. M-am apucat de lucru, l-am eboşat, apoi am trecut la următoarele operaţii. A venit şeful secţiei, alarmat : „Ce faci, băiete, vrei să plăteşti materialul ?" L-am convins cu greu să mă lase să-l execut eu, complet. Cînd am scos şurubul din strung, a venit directorul întreprinderii şi m-a felicitat. De altfel, aşa cum lucram la această piesă am apărut şi în ziarul dumneavoastră, în „Scînteia tineretului", în 1965".

Nu împlinise încă 18 ani cînd strungarul Dumitru Vieru, la propunerea lui Mircea Mihălceanu, a intrat în brigadă. Era prin 1959. Şi la 18 ani, integrat şi stimulat de climatul din brigadă, realizează prima inovaţie — un opritor pentru canalul de la şurubul de cuplă. „Nu trecea lună ca în brigada noastră să nu se nască o inovaţie. De altfel, acesta era şi secretul succeselor brigăzii : folosirea intensă a procedeelor şi metodelor noi de lucru, a inovaţiilor, a ultimelor cunoştinţe tehnice în specialitate. De pildă, mulţi strungari consideraţi foarte buni în diferite alte întreprinderi reuşeau să fileteze în 8 ore doar 12 şuruburi de cuplă, pe cînd eu filetam 50 de şuruburi la ambele capete". Pe atunci Dumitru Vieru, mezinul brigăzii, era invitat mereu la şcolile din oraş să le vorbească elevilor despre meseria de strungar. El avea 18 ani, urma liceul seral, era în comitetul U.T.C. al întreprinderii şi organizatorul grupei sindicale pe secţie. „Acţiunile brigăzii în afara uzinei erau la fel de frumoase. Lunar organizam întîlniri familiale : cei căsătoriţi veneau cu soţiile, noi, cei mai tineri cu prietenele. Şeful brigăzii, nea Mircea Mihălceanu, cînta din banjou, iar noi îl acompaniam cu însufleţire şi-l urmam în toate căci multe piedici din cale ne-a îndepărtat şi multe frumuseţi ale vieţii ne-a descoperit. Să fii fruntaş, cel mai bun într-o meserie, nu e o bucurie mică. În 1963 noi lucram pentru 1967. Chiar am sărbătorit revelionul în 1963 pentru 1967. Tot pe atunci am intrat într-o seară cu prietena mea (actuala soţie) la un film. Şi deodată, cînd începe jurnalul, îmi văd chipul pe ecran. Era un film despre brigada noastră. Cînd am ieşit din sala de cinematograf, mi se părea că toată lumea se uita la mine".

Umăr la umăr am păşit în nişte ani împreună. Legămintele brigăzii au fost împlinite. Toţi cei 12 membri au absolvit liceul seral. Mircea Mihălceanu, şeful brigăzii, cel care îşi înscria numele pe o carte cînd nu avea decît 7 clase, este azi inginer şi lucrează tot la Întreprinderea mecanică navală din Galaţi. De curînd a predat cea de-a suta una inovaţie. Vasile Mărdare este maistru principal, şef de atelier, autorul a peste 20 de inovaţii şi entuziast susţinător al brigăzii de tineret condusă de Iordache Badiu... Mulţi ne calcă pe urme" — îmi spune dumnealui. Ioan Mitică, din cadrul brigăzii a trecut secretar al comitetului de partid pe uzină iar acum e student la Academia de ştiinţe sociale şi politice „Ştefan Gheorghiu". Ceilalţi sînt maiştri sau tehnicieni. Cît despre Dumitru Vieru, mezinul brigăzii, este secretar al Comitetului judeţean Galaţi al U.T.C. Umăr la umăr au păşit în nişte ani împreună şi acum un soare puternic, de undeva, din adîncuri, le luminează fierbinte chipurile încă tinere. Chipurile de comunişti înflăcăraţi.

ION CHIRIC

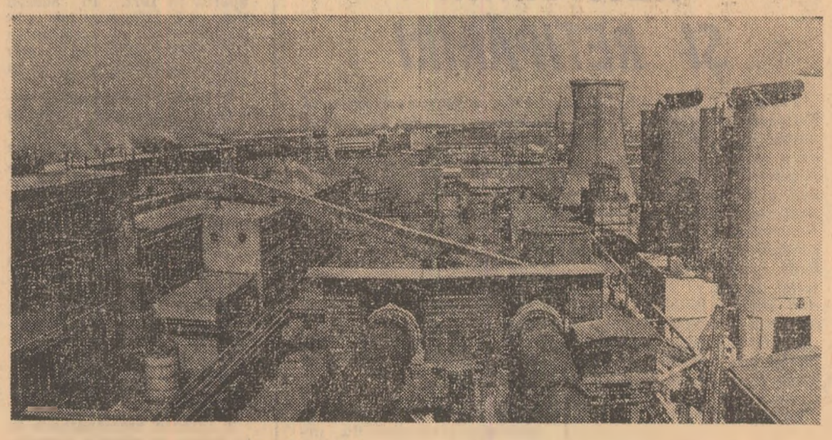

STAREA DE SPIRIT

1944 FILE DE CRONICĂ 1974

IANUARIE 1944. România intră în cel de al patrulea an de război. În interiorul ţării, ca şi pe front, situaţia este din ce în ce mai grea. Starea de spirit a maselor este favorabilă unor riposte dîrze făcute regimului fascist şi trupelor hitleriste. Atmosfera antifascistă, patriotică, este determinată, în egală măsură, de conjunctura economică care ameninţă cu noi dificultăţi aprovizionarea populaţiei civile cu alimente şi alte bunuri necesare traiului, de teroarea cazonă instituită în viaţa ţării, în fabrici şi uzine cu deosebire, ca şi de schimbarea raportului de forţe pe front în favoarea armatei sovietice.

Într-un memoriu înaintat Ministerului Muncii de către minerii din Valea Jiului şi în care aceştia revendică îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi mărirea salariilor în raport cu scumpetea crescîndă a vieţii, este prezentat un tabel care redă creşterea preţurilor la unele produse alimentare. De la I august 1943, costul făinii de grîu a crescut cu 50 la sută, la sare cu 110 la sută, la ulei cu 35 la sută, la carne cu 42 la sută. De altfel, în perioada la care ne referim, valoarea reală a lefii unui muncitor era aproape de trei ori mai mică decît în 1939. Este edificator şi faptul că chiria caselor ajunsese să coste peste jumătate din salariul acestuia.

Situaţia dezastruoasă din punct de vedere economic se asociază cu condiţiile foarte grele de muncă. Într-un comentariu publicat de ziarul „România liberă" se remarcă faptul că în tot mai multe întreprinderi se înăspresc condiţiile de muncă. După cum menţionează ziarul, „muncitorii sînt siliţi să lucreze flămînzi şi neodihniţi, sub ameninţarea cîinilor hitlerişti că vor fi trimişi pe front". În acest context, ziarul consemnează că încercarea trimiterii de muncitori de la Arsenal să lucreze în regim cazon s-a izbit de protestele acestora care au reclamat hrană şi timp de odihnă.

Primele zile ale anului '44 aduc cu ele renaşterea speranţelor în libertate şi democraţie, în viitorul ţării, marchează întărirea voinţei populare de a nu ceda în faţa barbariei fasciste, de a intensifica lupta pentru salvgardarea intereselor naţionale.

IANUARIE 1974. România intră în cel de al patrulea an al cincinalului. Al acestui cincinal pe care îl dorim cu toţii mai scurt, îndeplinit nu numai înainte de termen, ci şi la cele mai înalte cote ale calităţii. Primele veşti din economie, care se confundă cu primele succese în muncă ale anului, ne aduc la cunoştinţă aceeaşi hotărîre a întregului popor de a-şi dărui fără precupeţire energia şi priceperea înfăptuirii marilor obiective ale construcţiei socialiste. Starea de spirit este şi ea aceeaşi, de entuziasm şi efort creator, de unire indestructibilă a oamenilor muncii în jurul partidului nostru comunist. Din Valea Jiului sau din Moldova, din Maramureş sau Dobrogea, faptele care se raportează de la o zi la alta se adaugă firesc la succesele de pînă acum şi le anunţă pe cele viitoare. Cele dintîi zeci de tone de fontă, oţel şi cocs realizate peste plan la Combinatul siderurgic din Galaţi, sau prima şarjă de oţel dată de cuptorul tineretului, la Reşiţa, în ceasul de cumpănă al nopţii dintre cei doi ani, apoi cele dintîi premiere industriale ale anului, la întreprinderea electrocentrală de la Brazi, sau pe platforma industrială de la Borzeşti — toate acestea, şi multe altele, sînt dovezi incontestabile ale stării de spirit efervescente care animă întregul popor, al adeziunii sale depline la cauza socialismului.

Anul se anunţă de pe acum bogat în alte fapte măreţe, în alte victorii pe frontul muncii. Angajamentele de azi sînt, cu certitudine, realizările de mîine : cele două treimi de produse noi şi modernizate din totalul producţiei industriei constructoare de maşini grele, cele peste 100 000 de apartamente care se vor construi, lărgirea reţelei de servicii făcute populaţiei, anul producţiilor record în agricultură constituie răspunsurile concrete la condiţiile de muncă şi de viaţă pe care le oferă orînduirea noastră omului, activităţii sale. Anul acesta se detaşează de pe acum ca un an dinamic, traversat de ideile nobile ale unui efort unanim, larg desfăşurat pe direcţia dezvoltării producţiei materiale, a avuţiei naţionale. Primele zile ale anului au adus cu ele un sentiment tonic de mîndrie, de încredere în viitorul ţării. Starea de spirit este deosebit de fertilă pentru mari împliniri.

INAUGURĂRI ÎN CELE TREI DECENII

DRUMUL ALUMINIULUI

În munţii Pădurea Craiului, lîngă borna de kilometraj cu indicativul zero, o inscripţie avertizează trecătorii : „Aici începe drumul aluminiului românesc".

La Oradea, bauxita (minereul din care se extrage aluminiul) trece din era geologică în era miraculoasă a chimiei. Acolo unde apele Crişului Repede se domolesc, meşteri iscusiţi au înălţat Uzina de alumină. Saltul de la geologie la industrie este caracteristic pentru tot ce s-a înfăptuit la noi în aceşti 30 de ani în domeniul creşterii economice. Pe drumul parcurs de la emoţia cu care prima şarjă de aluminiu calcinată era aşteptată în 1965 şi pînă la performanţele de acum se înscriu cîteva fapte astăzi tipice pentru întreaga noastră economie : o dată cu ridicarea unei noi uzine creşte producţia ţării, cresc oameni cu o temeinică pregătire profesională şi cu o înaltă conştiinţă, încă un colţ de ţară mai urcă o treaptă pe scara progresului, a prosperităţii.

Orizont cultural

PREMIILE UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Ileana Mălăncioiu

Poeziile Ilenei Mălăncioiu sînt, toate, variante în jurul cîtorva motive sau obsesii lirice statornice: simbolurile copilăriei arhaice și pastorale, avatarurile (alcătuind un adevărat „roman") unui cuplu figurat la limita — dacă se poate spune așa — dintre astral și terestru.

Ciclul copilăriei este de o simplitate remarcabilă, uneori nedepășind prozaismul. Probabil că această limpezime inițială impresionează favorabil la prima lectură. Elementele figurației poetice sînt luate dintr-un sat arhaic, patriarhal. Stilul este foarte rar metaforic, cel mai des fiind utilizată comparația simplă (*„Trec sturionii de izvoare... / Intră în piatra seacă de după ape / Și piatra crește / De parcă muntele ar respira / Adînc prin branhiile unui pește"* sau *„Vin ploile prin stîncile roase / Ca printr-un puternic schelet..."* sau *„A plouat la munte toată noaptea / Vine rîul ca un cal fără frîu"* etc. —). Pe „drumu-ntunecat" merg șchiopătînd boii tineri, un potcovar bătrîn „trece cuiele prin foc / Le potrivește bine și le bate", „Apoi le-ndreaptă și le bate iar", poezia înaintează ca un car greoi scîrțîind prin noroaie și prafuri ancestrale, repetînd la infinit aceleași monotoane mișcări. Lipsește însă seninătatea majestuoasă și pulberea de lumină din grigorescianul car cu boi.

Din copilăria mitică petrecută în sat poeta reține: jocul berbecilor la răscruce cu inițierea noatinilor în viața de turmă (*„Se dau în lături turmele supuse, / Doar noatinii se-apropie și ei, / Își răcoresc cornițele-n pămînt / Și-ncep să le măsoare între miei)* în asistența excitată a copiilor „proptiți în bîtă", scotocirea scorburilor după cuiburi și ouă (*„Caut cuiburi cu băieții prin scorburi / Îngropîndu-mi mîna pînă la umăr în putregaiul gălbui)*, pui care cresc și-i cîntă în sîn (*„Și umblu peste tot cu ei în sîn / Și-au mai crescut și cîntă și-i ascult)*, alaiul de nuntă în fața căruia copilul pune, după obicei, găleata cu apă „să le poarte mirilor noroc" (*„Stau ascunsă după stîlpul porții / Și mă uit printre uluci la nuntă; / Mirele e blond, mireasa mică / Soacra gureilvă și căruntă"*, stanțe coșbuciene ca și în „La moară"), primăvara, ceva mai reavănă decît la Alecsandri (*„Mugurii altoiți se prind în pomi sălbatic, / Prundișul aburește și se îneacă-n rîu, / Căldura din pămînt s-a scurs în sevă / Și s-au topit săpezile, de grîu / / Am scos din lutul aspru mlădițele de viță..."*), amintirea confuză a locului magic al primei iubiri (*„Era un loc tăcut, cu paie lungi și drepte / Le înfigeam cu grijă prin ouăle de cioară, / Le învîrteam în mînă și se cloceau la soare / Și parcă păzeam puii din ele să nu moară..."*, *„Că azi te-aștept în locul odată liniștit / Și ciorile ce zboară parcă se-ntorc la ouă..."*), vîrsta inocenței erotice și tulburarea ei de „mitica" buburuză (*„Închid o clipă ochii să uite c-o pîndesc / Sperînd că poate-așa îmi va răspunde / Și simt cum își ia zborul de pe mînă / Și știu că mă mărit dar nu știu unde..."*) etc. Exemplele ar putea continua încă, poeta se mișcă într-un cerc de imagini simple, emoția, toată cîtă e, vine din evocarea necomplicată a vîrstei într-un contur apăsat arhaic, consacrat de o întreagă poetică tradiționalistă. În poemele de inspirație istoric-mitologică, sîngele celor vii se îngroașă cu sufletul marilor morți (Negru Vodă, meșterii, Doja, Horia) văzuți, la rîndul lor, prin simbolurile consacrate: sceptrul înroșit în foc, roata.

Pare evident că această plăcută simplitate — sporită și prin aceea că apare într-un context străbătut de multă poezie ininteligibilă, complicată cu program, epurată de legătura cu lucrurile, manieristă sau academistă — constituie mai mult semnul unei faze preliminare a poeziei, expusă cu multă sinceritate și curaj. Poeta se caută încă și „cîntă" pe motive date, își încearcă temele și tonurile într-un univers arhaic, prestabilit. Lectorul este izbit de tipul sensibilității exersate pe claviatura acestui univers: Alecsandri, Coșbuc, primii „tradiționaliști" moderni. Totul împrejur cîntă indistinct și de prea mult cîntec alegerea e dificilă: *„Cînt pe inimă ca pe-o frunză de fag / Stau oamenii-n drum să m-audă cum cînt, / Se uită unii la alții tăcuți / Și se-ntreabă ce pasăre sînt / / E prea mult cîntec împrejurul nostru / L-ascult cu ei și nu-l mai înțeleg. / Parcă m-aș fi temut să rup o frunză / Și am cîntat dintr-un copac întreg".* Însă nu de *temere* e vorba ci de o *alegere*. A cînta dintr-un copac întreg e firește o enormitate, poetic posibilă. Situația este semnificativă: poezia Ilenei Mălăncioiu este una de antologie, de severă selecție. După ce poemul a crescut ca un copac absurd, monstruos, cu multe ramuri inutile, vers după vers, poezie după poezie, într-o implacabilă curgere, e necesară o secure tăioasă și hotărîtă pentru a curăța copacul de excesul ce-l amenință cu asfixia, pentru a-i da o formă și un statut poetic. De aici *cantitatea* și *monotonia* ce vor apăsa fiecare ciclu. Piesele antologice răscumpără din plin curgerea monotonă care le precede. Două tipuri de sensibilitate se războiesc, cu șanse egale, în poemele Ilenei Mălăncioiu: unul ținînd de sentimentalitatea coșbuciană și de „sinceritatea" brutală a ardelenilor înstrăinați (pe linia „de ce m-ați dus de lîngă boi") și altul, opus, epurat de clamoare exterioară și descriptivism, inima tăcînd asupra motivelor de impresionare dar fiind cu atît mai prezentă în poezie. Acesta ar fi și „suspansul" poemelor, momentul de trecere neașteptată, uimitoare de la un regim la altul, dintr-un tărîm, concret, ferm și monoton în altul, imaginar, presimțit, nestatornic. Poetul este la mijloc, într-un neîncetat balans, ca o pasăre ucisă al cărei sînge trece în chip miraculos în umbra unui nor. Din această antologică serie, cu totul remarcabilă, fac parte *Pasărea tăiată, Prinsă, Cioica, Cîntecul cucului, Ritual (I), Ritual (II), Obicei, Dorință, Am semănat cu frunza, Un fel de chemare, Gheorghe cu roata* (și aceasta, ca și altele, moderne în melodia coșbuciană), *Păsările cimpului* ș.a. Între poetă și propria sa voce, auzită ca o bănuială și mereu înstrăinată, raportul este aidoma celui dintre cîntecul bizarei păsări cioica și sentimentul confuz, ușor terorizat de imprecizie, al celei care o aude: *„De două nopți aud cîntînd cioica / Și-aș vrea să dau cu pietre-n ea să fugă, / Dar am aflat că pasărea e sfîntă / Și nu se poate alunga cu pietre / Și nu se știe pentru cine cîntă / / Din cînd în cînd se duce și se-ntoarce / Din alte locuri de pe valea noastră / Ș-aș vrea să știu ce s-a-ntîmplat cu ea / Dar zboară în tăcere și n-aud / decît cînd vine iar pe casa mea / / Aprind lumina să mă știe trează / Și mă prefac un timp că n-o aud / Și se preface-o vreme că mă lasă / Dar ea a fost făcută ca să cînte, / De cîte ori coboară pe vrea casă, / 'Nainte de-a se face să adorm / Vizînd păduri și drumuri neumblate / Și-o ceață albă care mă desparte / De-aceste locuri unde vreau s-ajung / Și pasărea îmi cîntă mai departe".*

Născută la 23 I. 1940 — Godeni (Argeș).

Studii. Facultatea de filozofie — București. Debutează în revista „Luceafărul" (1964) care îi și acordă premiul de poezie pentru anul 1966. Volum de debut: Pasărea tăiată (1967). Alte volume: Către Ieronim. Editura Albatros, Inima reginei. Editura Eminescu. 1971. Poezii — Cartea românească. 1973. Crini pentru domnișoara mireasă — Cartea românească, 1973.

Din simțămîntul tulbure fratern ce leagă pe cei doi îndrăgostiți (*„Știu că semăn cu tine ca o soră a ta / Și-am început să cred că sîntem frați / Și că părinții noștri, pentru că nu știu cum / Se întîmpla de le mureau copiii / Ne-au fost vîndut părinților de-acum..."* etc.) s-a născut ciclul *Inima reginei*, cu multe versuri frumoase dar în genere încărcat de o simbolistică greoaie, cețoasă și, în primul rînd, prețioasă. Ieronim este o simplă prezumție, necesar numai pentru a oglindi într-un albastru ochi („de gheață", un „rece ochi de mort"!) făptura duală, astrală și terestră, carnală și vaporoasă, femeie și nimfă etc., a iubitei. Parafrază răsturnată a *Luceafărului*, interesantă și poate subtilă, în orice caz îndrăzneață, dar suferind de monotonie și prețiozități artificiale. Uneori se cade în anecdotică facilă.

Ileana Mălăncioiu este o poetă autentică, o voce din ce în ce mai distinctă în corul celei mai noi poezii de azi.

C. STĂNESCU

LÎNGĂ ROATA LUI HORIA

**Lîngă roata lui Horia
Înmărmuriți s-au adunat ai mei
Că s-a oprit din drum o roată
Și drumul se-nvîrtește-n jurul ei**

**Eu din livada casei părintești
Am alergat pe drum ca în copilărie
Și pomii au crescut în jurul meu
Țărani încoronați pe glie**

**Doamne, de ce mai umblă prin mine
Sufletul însîngerat
De parcă m-ai alcătuit acum
Din coaste zdrobite a unui bărbat?**

TEATRU

SIMFONIA PATETICĂ

de AUREL BARANGA

LA TEATRUL NAȚIONAL

Actul insurecțional de la 23 August 1944, confruntările grave care l-au precedat, faptele eroice ale comuniștilor care l-au creat, evocarea celui mai de seamă eveniment din istoria țării noastre, rămîn un subiect de inspirație inepuizabil pentru scriitori, pentru cei contemporani, — martori sau participanți — ai momentului. În primul rînd. Dramaturgul Aurel Baranga a abordat acest subiect acum 20 de ani, în „Arcul de triumf", și l-a reluat astăzi pe scena nouă a Naționalului într-o versiune revăzută a piesei sale, în special sub aspectul lărgirii cadrului social al acțiunii. Ediția actuală aprofundează conflictul preexistent, creează un sistem mai amplu de situații și deci de relații, justifică mai exact confruntarea de idei, stări, și eroi. În „Simfonia patetică", în piesă dar mai ales în spectacol, dramatismul cîștigă ca intensitate, tensiunea interioară sau declarată e permanent susținută. În mod evident, autorul vrea să transmită febra zilelor care pregătesc marele eveniment istoric, la doi pași de front. Febra aceasta atotcuprinzătoare constituie însăși dominanta spectacolului în „Simfonia patetică". O febră însă diferit resimțită și exprimată, în ambianțe diferite, proprii unor categorii sociale și umane cu idealuri, aspirații, interese diferite. Febra înăuntrul lumii aflate în derivă — de fapt nu lume, ci vîrfuri exploatatoare — se traduce în panică și derută, în frica de ofensiva militară, groaza de schimbări și, mai ales, de perspectiva comunismului. Ca și în dorința de a scăpa de război, de fasciști, dar și de consecințele faptelor proprii — adesea josnice, lașe, incriminabile. Temeri în fond întemeiate, dorințe însă prefigurate neguros, plutind incert către zadarnice nădejdi de „salvare" din afară. În așteptare, nădejdea rămînea tot în aparatul represiv, sprijinit încă pe piloni fasciști. Panica, deruta, se instalează și aici, dar activitatea acestui odios aparat e departe de a rămîne inoperantă. În piesa lui Baranga, Siguranța nu se limitează numai la schingiuirea celor întemnițați; desigur, comuniștii sînt vînați cu ură, în beciurile poliției se bate cu sete, dar în afară, instrumentele reacțiunii — fățiș ori mascat — desfășoară o activitate mult mai amplă și mai primejdioasă. Ele pun la cale provocări, manevrează trădători pentru a deconcentra pe adevărații militanți, organizează sabotaje pentru a fi învinuiți comuniștii, plănuiesc evadări pentru a ucide în masă, înjghebează o opoziție de circumstanță, inviază o presă vag dizidentă. Acțiunile patriotice, conduse de comuniști nu întîlnesc deci un dușman inert, dezarmat sau inabil, ci dimpotrivă manevre diabolice și crîncene represiuni. Febra, febra declarată, la care ne referеam are astfel o motivare concretă — înfruntarea de forțe — și o justificare activă, în preajma unui moment revoluționar predominantă fiind acțiunea. Dar și claritatea direcției, siguranța scopului, eficiența mijloacelor. În „Simfonia patetică" comuniștii opun zvîrcolirilor lumii care moare hotărîrea lucidă, acțiunea precisă, eroismul tradus în faptă, patosul în adeziunea la un mare ideal. Tensiunea interioară, mult mai puternică, a celor ce pregătesc conștient nașterea unei lumi noi, tensiune exprimată prin calmul, sobrietatea, dîrzenia comuniștilor apare impresionant. În piesă autorul a stăruit asupra demarcării categorice între manifestările tipurilor ce reprezentau două lumi. În spectacol, regizorul, tot Aurel Baranga, a opus, poate și mai categoric, afacerea meschină, grotescă a unora pentru a-și salva averea și poziția, abnegației neîntrerupte, profund dezinteresate a celor ce au luptat pentru libertatea întregului popor. Subsumînd întreaga concepție spectaculară acestei idei, regizorul a pus un accent apăsat pe antagonismele politice și morale dintre tipurile sociale aflate într-un ireconciliabil conflict. În acest scop, el a descris cu pastă groasă pe „foștii", împreună cu uneltele lor, denunțați printr-o ascuțită satiră și a conturat în culori simple, luminoase, celelalte personaje. Actori mari și numeroși de la Național, plus alți cîțiva de la Teatrul Bulandra, au servit cu devotament piesa, rolurile, spectacolele. Marcelei Rusu i-a revenit partitura de mare răspundere — instructorul Comitetului Central — o partitură totodată dificilă prin complexitatea sa. Actrița a parcurs cu atenție fiecare stare de spirit, caracteristică fiind acuratețea expresiei atît în postura de luptătoare vajnică cît și de femeie încercată. Irina Răchițeanu a adus în spectacol o aleasă vibrație de omenie, o distinsă ținută, interpretarea ei fiind întru totul remarcabilă ca sensibilitate și interiorizare. Ea a făcut o admirabilă pereche cu Fory Etterle care, numai din cîteva trăsături a evocat excelent tipul intelectualului demn, al acelor vremi. Din categoria rolurilor de oameni cumsecade, Mayer Bayer a avut un interpret plin de farmec, de firesc și de haz, în persoana lui Radu Beligan. Protipendada orașului, personajele ridicole, spăimoase, dar primejdioase, descrise cu înveninat umor de Baranga, au beneficiat de o interpretare fără cusur datorită lui Marcel Anghelescu, Mihai Fotino, Draga Olteanu, Florina Cercel, Chiril Economu, C. Brezeanu. Cinismul odios al fasciștilor a fost bine exprimat de Costel Constantin, Alfred Demetriu. Chipul trădătorului a fost descifrat cu o bună intuiție psihologică, cu subtilitate de George Motoi. În postura unor ticăloși mai mărunți s-a făcut remarcat jocul lui Dem. Rădulescu; în rolul marelui ticălos, însă, șeful Siguranței, am avut din nou dovada talentului exploziv, a vitalității extraordinare, a forței unice pe care nu le-a cruțat nici aici Toma Caragiu. Gama de stări a personajului său e impresionantă: canalie versată, criminal fără scrupule, dar nu fără minte, colonelul Mîrzacu manevrează oameni, vehiculează idei — strategice! — amenință, bagă oameni la pușcărie — pe unii fals, pe alții real, ordonă schingiuri, face curte, înșeală pe oricine, lingușește, jignește, plănuiește crime colective sau individuale, forțează destine, organizează cariere. Pînă cînd, în sfîrșit, eșuează. Dar pînă atunci, adică din prima pînă în ultima clipă a spectacolului el concentrează cea mai mare parte a atenției: personajul sfîrșește prin a fi urît de moarte, ca un bandit dezgustător ce se află, iar actorul, admirat și aplaudat, ca un mare artist ce este.

VIORICA TĂNĂSESCU

DESCULȚ

LA 25 DE ANI DE LA APARIȚIE

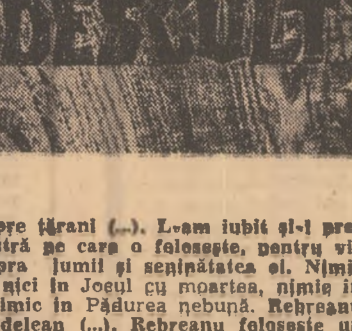

ZAHARIA STANCU:

„Sadoveanu a scris despre țărani (...). L-am iubit și-l prețuiesc pentru limba măiastră pe care o folosește, pentru viziunea pe care o are asupra lumii și seninătatea ei. Nimic nu este senin în Desculț, nici în Jocul cu moartea, nimic în Ce mult te-am iubit, și nimic în Pădurea nebună. Rebreanu a scris despre țăranul ardelean (...). Rebreanu folosește un grai mai puțin bogat decît Galaction sau Sadoveanu, dar folosește tocmai vocabularul care-i trebuie unui scriitor realist, un scriitor care nu pune flori la pălărie cînd scrie și nu privește viața de undeva, de pe o treaptă subtilă".

(România literară, nr. 1, 3 ianuarie 1974)

G. CALINESCU:

„Am luat în mîini o carte pe care o citisem repede și demult și care acum mi s-a părut surprinzător de vie, deși ea nu urmează regulile obișnuite ale genului. E de fapt cronica unor vremuri, reconstituită în amintiri. Nota ei esențială este poezia și autorul ei este incontestabil un poet: al amarului și suavului, al teribilului și al grațiosului. Capitolul întîi, în special, care prezintă pe protagoniștii esențiali în spațiul lor specific, e de o uimitoare originalitate, totul colcăie de adevăr, însă adevărul lor pare de departe, de pe alt continent și totuși, e de aici, de aproape, din cîmpia munteană. Darul veritabilului scriitor e de a descoperi universuri ignorate".

(Contemporanul, 13 aprilie 1956).

PRO ȘI CONTRA

RETIPĂRIRI ȘI RETIPĂRIRI

Publicăm mai jos un răspuns al Editurii Junimea la articolul Retipăriri și retipăriri de M. Ungheanu, publicat de ziarul nostru într-unul din numerele precedente. Ideea noastră era de a atrage atenția asupra unei direcții editoriale salutare și răspunsul primit ne întărește în ideea că problema e însemnată și merită discutată. Textul primit o arată cu prisosință. Articolul amintit nu-și propunea să facă un bilanț al editurii Junimea și al succeselor ei, ci să discute aspecte de interes general. Deși nu întotdeauna la obiect, răspunsul lui Mircea Radu Iacoban, directorul editurii, ne relevă interesul, necontestat de noi, al Editurii Junimea față de valorificarea moștenirii literare. Problema este de a găsi căi mai variate și mai noi de a o realiza. Reproducînd intervenția primită la redacție, adăugăm doar că acest real interes al editurii îl dorim înțeles mai complex și mai puțin cifric. Cu cordială înțelegere facem loc răspunsului primit:

Tovarășe redactor șef,

Vă rog să aveți amabilitatea de a insera în paginile ziarului „Scînteia tineretului" precizările de mai jos. Ele au fost determinate de articolul „Retipăriri și retipăriri", semnat de M. Ungheanu în nr. 7653 al „Scînteii tineretului", întrucît pledoaria autorului (generoasă și bine intenționată în esență) nu este sprijinită de necesara cunoaștere a situației de fapt, ne permitem să înfățișăm cititorilor dv. următoarele amănunte, credem, semnificative:

1. Ar fi greu să ne însușim observația potrivit căreia redactorii și colaboratorii Editurii „Junimea" nu au „străbătut" colecția revistei „Contemporanul". Probabil că M. Ungheanu nu cunoaște ampla antologie „Contribuția revistei „Contemporanul" la propagarea concepției marxiste în România", tipărită de „Junimea" în 1972. Probabil, observația prețuitului critic bucureștean pornește de la consultarea planului nostru editorial pe anul 1974; este însă lesne de înțeles că o carte de acest gen nu poate fi tipărită și în 1974, dacă a apărut în 1972. În același timp, vă informăm că, în planul nostru de perspectivă (1975—1980) figurează și alte lucrări consacrate aceleiași teme.

2. Și mai greu este să acceptăm reproșul privind „nerăsfoirea" colecției revistei „Convorbiri literare". Se pare, mai degrabă, că M. Ungheanu n-a răsfoit planurile editoriale ale „Junimii". Ar fi putut constata că editura ieșeană a procedat nu la o simplă „răsfoire", ci la retipărirea evasi-integrală a prestigioasei reviste ieșene. Volumul I din „Cartea Convorbirilor literare" (600 pag). se află în faza „bun de tipar" și urmează să apară în cursul lunii ianuarie, iar în toamna lui 1974, volumul al II-lea, în 1975 al III-lea ș.a.m.d.

3. Intenții asemănătoare (a se vedea cu atenție planurile noastre pe anii 1973—1974) avem și în cazul celorlalte titluri sugerate de M. Ungheanu. Adică: „Viața Românească" (poz. plan nr. 1, pag. 7/73), P. P. Negulescu (poz. plan XCI, pag. 90/73). Sînt contractate lucrări datorate lui Gh. Panu și Oct. Botez. Dacă unele apariții întîrzie, nu este nici într-un caz vina editurii, ci a altor diverși factori.

4. Vă informăm că, în ultimii trei ani „Junimea" a editat aproape 30 de titluri din tezaurul moștenirii literare moldovene; tirajul total al acestor cărți trece de jumătate de milion de exemplare. În 1974 sînt prevăzute, la același capitol, 10 apariții, al căror tiraj se cifrează la 200 000 exemplare.

În încheiere, după cum se obișnuiește, ținem să mulțumim pentru sugestiile prețioase conținute în articolul citat.

Cu stimă,

MIRCEA RADU IACOBAN
director al Editurii „Junimea"

UN ALMANAH NEREPREZENTATIV

„ALMANAHUL LITERAR '74" a apărut în alt format decît cel obișnuit dar în aceleași excelente condiții grafice și avînd de această dată tipărit pe copertă și instituția care o girează, „Asociația Scriitorilor din București", ne oferă cîteva surprize.

Dacă ne-am lua, cum este și cazul, după titlul „ALMANAHUL LITERAR '74" el ar trebui să fie o prezentare a activității scriitorilor noștri, fie chiar și numai a acelora din București. Din păcate însă elegantul volum face o nedorită concurență obișnuitelor publicații-magazin care apar cu prilejul sărbătorilor de iarnă, avînd în plus un oarecare „parfum" literar-artistic.

Un imens spațiu tipografic este acordat feluritelor curiozități din lectura cărora putem afla despre „efectul soporific și calmant al melodiilor lirice", despre recenta invenție a unui „aparat portativ împotriva răcelii" și chiar sîntem avizați că dansul este în unele situații (precizate cu exactitate matematică) un medicament etc., etc. Nu lipsește nici o rubrică de umor, „De la lume adunate... și reactualizate", ce ne propune spre amuzament o sumă de glume de o calitate mai mult decît îndoielnică. O mostră:

— Vreți să fiți ginerele meu?

— Nu vreau să mă căsătoresc cu fiica dvs.!

Și pentru că tot este un „ALMANAH LITERAR" nu lipsește nici una din cele mai spinoase dileme ale momentului literar-artistic contemporan, „B. P. se retrage?" de unde extragem prețioasa știre că **„B. B. va reveni curînd asupra hotărîrii și datorită talentului care nu a fost încă pus suficient în valoare ea va cunoaște gloria unei a doua cariere"**, după cum nu lipsește nici o pagină intitulată „Din legile de aur ale machiajului" ce ne amintește printre altele că **„moda nu trebuie nici disprețuită, dar nici urmată cu religiozitate. Ea trebuie să servească drept sursă de inspirație și trebuie adaptată personalității fiecăruia".**

Spațiul tipografic acordat, de pildă, „Originii pinguinilor" este egal cu spațiul acordat oricărui critic prezent în almanah fie că este vorba de retipărirea unui fragment din studiul „Caragiale — omul și opera" de G. Călinescu, fie că este vorba de intervențiile altora. Nu este singurul lucru neobișnuit. În articolul „Debuturi în proză", Alexandru Ștefănescu obține performanța de a nu discuta nici o carte apărută în 1973 iar alte cîteva semnături necunoscute, Anca Pedgoreanu, Anca Midia exersează un rudiment act critic. Prima oferind infantilisme pe marginea romanului „Desculț", a doua demonstrînd impropriețăți de gîndire: **„Fănuș Neagu e dintre acei scriitori care impun un popas în goana timpului nostru, un moment de recuprindere în universul său, a acelor frumuseți de voluptoasă clătinare între ispită și prăbușire".** Sau: **„Deși a scris două cărți despre moarte — „Îngerul a strigat" și „Valea bulmacă" — Fănuș Neagu se îmbată de viață".** Sau, despre romanul „Patima" de Mircea Micu: **„Cursul ascendent al tensiunii, demonismul, izbucnesc din tehnica specială, cu totul cinematografică în care este scrisă această carte".**

În sfîrșit, literatura propriu zisă publicată în „ALMANAH" lasă impresia că scriitorul reprezentativ al momentului rămîne Mircea Mihu. Prezent cu o schiță, cu versuri, (atît pentru cei mari cît și pentru cei mici) cu două reportaje, cu un microinterviu, cu parodii și avînd și o exegeză asupra romanului său. Frecvența unui nume, vizavi de absența altor scriitori, fie ei și numai din „Asociația bucureșteană", creează cititorului ideea unui criteriu valoric. În cazul de față un criteriu discutabil.

Nu ar fi fost mai nimerită publicarea unor poezii, schițe sau fragmente dacă nu special scrise pentru almanah cel puțin aflate în volumele existente în edituri decît acordarea paginilor publicației unor — alt exemplu care nu mai comportă discuții — însemnări ale unui obscur cineast din jurnalul său de filmare la documentarul „Racheta de aur", însemnări din care aflăm că renumitul tenisman Ilie Năstase sta „de gît cu Domnica copleșit de sentimente și uimire", sau că același Năstase „privește încîntat Munții Carpați și explică totul soției sale"?

TUDOR STĂNESCU

pentru timpul Dv liber

cinema

VERONICA SE ÎNTOARCE: Central (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CAPCANA: Patria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Capitol (orele 9,15; 11,30; 16; 18,15; 18,30; 20,45).

MARELE VALS: Luceafărul (orele 9; 12,30; 16; 19,30). Melodia (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Favorit (orele 9,30; 12,30; 16; 19). Sala Palatului (orele 17; 20,15).

„VILA" NOASTRĂ DE VACANȚĂ: Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

FAPT DIVERS ÎN PRIMA PAGINĂ: Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

JOE KID: Scala (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). București (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21)

JULIANE: Înfrățirea (orele 15,30; 18; 20,15).

VACANȚĂ LA ROMA: Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

FATA CARE VINDE FLORI: Timpuri Noi (orele 9,15; 12; 14,45; 17,30; 20,15).

Z: Viitorul (orele 15,30; 18).

UMBRELE STRĂMOȘILOR UITAȚI: Viitorul (ora 20).

ÎNTÎMPLĂRI CU COSA NOSTRA: Buzești (orele 9; 11,15; 13,30;16; 18,15; 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ANATOMIA DRAGOSTEI: Dacia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

O NOAPTE FURTUNOASĂ: Doina (orele 9; 12,30; 14,30; 18; 20); la orele 11; 16,30 — program de desene animate.

TORINO NEGRU: Arta (orele 15,30; 18; 20,15). Bucegi (orele 15,30; 18; 20,15).

VIFORNIȚA: Pacea (orele 16; 18; 20).

GENERALUL DOARME ÎN PICIOARE: Unirea (orele 15,30; 18; 20,15).

DRAGOSTEA ÎNCEPE VINERI: Ferentari (orele 16; 18; 20).

PE ARIPILE VÎNTULUI: Drumul Sării (orele 14,30; 19)

EVADAREA: Cotroceni (orele 15,30; 18; 20.15).

FATA DIN ISTANBUL: Lira (orele 15,30; 18; 20,15). Moșilor (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18; 20,15).

MORGIANA: Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

MISIUNEA SECRETĂ A MAIORULUI COOK: Giulești (orele 15,30; 18; 20,15). Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15). Flacăra (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

100 DE LEI: Munca (orele 18; 20).

TICK... TICK... TICK...: Munca (orele 10; 16).

CE SE ÎNTÎMPLĂ, DOCTORE?: Cringași (orele 16; 18; 20).

MULT ZGOMOT PENTRU NIMIC: Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

BUNĂ SEARA, DOAMNĂ CAMPBELL: Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15), Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

UIMITOARELE AVENTURI ALE LUI ROBINSON CRUSOE: Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

ULTIMELE ȘASE MINUTE: Vitan (orele 15,30; 17,45; 20)

VAGABONDUL: Aurora (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

DON QUIJOTTE (orele 14,30; 16,30); TITTE FIICA OMULUI (ora 18,45); DEȘERTUL ROȘU (ora 20,45), rulează la Cinemateca „Union".

radio

PROGRAMUL III

9.00 — Știri; 9.05 — „Incognito" — program de varietăți muzicale; 9.55 — Melodia zilei; „Tinerețe" de Nelu Ionescu; 10,00 — Meridian-club; 11,00 — Știință și tehnică; 11,10 — Profil pe portativ, Organistul Albert Schweitzer; 11,30 — Din fonoteca Institutului de etnografie și folclor; 12,00 — Transmisiuni directe din țară; 13,10 — Invitație în fonotecă; 13,55 — Melodia zilei; 15,00 — Închiderea emisiunii; 17,00 — Știrile după-amiezii; 17,05 — Alo, Radio! — muzică ușoară la cererea ascultătorilor; 18,00 — Șapte zile, șapte arte. Arte Plastice; 18.10 — Dublu recital, Anda Călugăreanu și Massimo Ranieri; 18,55 — Melodia zilei; 19,00 — În direct... de la Clubul „Sanitas" al Ministerului Sănătății; 19,30 — Știri; 19,35 — Casa de discuri „Turnabout": 20,00 — Jurnale și memorii; 21,00 — Radio-super-top Muzică ușoară de peste hotare; 22,00 — Radiojurnal. Buletin meteorologic. Sport; 22,30 — Melodia zilei; 22,35 — Vedete ale muzicii ușoare; 23,15 — Poetica. Mihail Sabin; 23,20 — Muzică instrumentală; 23,55—24,00 — Ultimele știri.

tv

PROGRAMUL I

9.00 Telescoală. Pagini din istoria patriei. Transmisiune de la Muzeul de Istorie a R. S. România. 10.00 Curs de limba engleză. 10,30 Curs de limba rusă. Lecția 73. 11,00 Film pentru copii: Lumea animalelor — desen animat de lung metraj 12,05 „Se întoro fiii Vrîncioaiei" — Reportaj TV. 16,00—17,00 Lecții TV pentru lucrătorii din agricultură. 17,30 Telex. 17,35 Curs de limba franceză. Lecția 75. 18,05 Steaua polară — emisiune de orientare școlară și profesională. 18,30 Festivaluri muzicale Sarmis '73. 19,10 Tragerea pronoexpres. 19,20 1001 de seri: „Aventurile lui Zejko". 19,30 Telejurnal. 20.00 Telecinemateca. Ciclul „Ecranizări după opere literare": „Becket". 22,25 24 de ore.

PROGRAMUL II

20,00 Pagini de umor; „Ce vrăji a mai făcut nevasta mea?" 20,25 Armenii intime. 20,50 Telex. 20,55 Caleidoscop științific. 21,00 Ei este... Octavian Cotescu. 22,10 Biruit-au gîndul...

teatre

Opera Română: TOSCA — ora 19; Teatrul de Operetă: VOIEVODUL ȚIGANILOR — ora 19,30; Teatrul Național „I.L. Caragiale" (Sala Mare): UN FLUTURE PE LAMPĂ — ora 19,30; (Sala Comedia): PRIZONIERUL DIN MANHATTAN — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): CASA DE MODE — ora 20; (Sala Studio): A II-A NOAPTE — ora 20; Teatrul „C.I. Nottara" (Sala Magheru): AICI A DORMIT GEORGE WASHINGTON — ora 19,30; (Sala Studio): HOTELUL ASTENICILOR — ora 20; Teatrul Mic: PHILADELPHIA, EȘTI A MEA! — ora 19,30; Teatrul de Comedie: INTERESUL GENERAL — ora 20; Teatrul Giulești; RĂZBUNAREA SUFLEURULUI — ora 19,30; Teatrul „Ion Vasilescu": REFLECTORUL REVISTEI — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": IANCU JIANU — ora 10; CELE 12 LUNI ALE ANULUI — ora 16; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): LA SAVOY, BOEMA — ora 19,30; (Sala Victoria): GROAPA — ora 19,30; Teatrul Țăndărică (Sala Victoria): O POVESTE CU CÎNTEC — ora 10; (Sala Academiei): TIGRIȘORUL PETRE — ora 11; Circul „Globus": CIRCUL ROLAND BUSCH — ora 19,30.

AGENDA

TELEGRAMĂ

Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România a primit din partea Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud următoarea telegramă :

În numele populației și al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, mulțumim sincer Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste din România și poporului român pentru călduroasele felicitări pe care ni le-a adresat cu ocazia celei de-a 13-a aniversări a creării Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud.

Folosim acest prilej pentru a transmite Frontului Unității Socialiste din România și poporului frate român urări de succese și mai mari în opera de edificare a unei țări prospere și fericite, contribuind astfel la menținerea păcii în Europa și în lume.

Fie ca prietenia și solidaritatea frățească dintre populația din Vietnamul de Sud și poporul roman să se consolideze și să se dezvolte în continuare.

Tovarășul Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit, marți după-amiază, pe Jean Baptiste Doumeng, președinte-director general al Societății „Interagra" —Franța, care face o vizită în țara noastră.

În timpul întrevederii, desfășurată într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind posibilitățile de dezvoltare a cooperării în domeniul economic, intensificarea schimburilor comerciale între întreprinderile românești de comerț exterior și Societatea „Interagra".

La invitația guvernului Republicii India, o delegație economică condusă de tovarășul Manea Mănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a plecat marți dimineață în India, unde va purta convorbiri cu privire la dezvoltarea în continuare a relațiilor economice, a cooperării industriale și tehnico-științifice, precum și a colaborării dintre organele de planificare din cele două țări.

La invitația ministrului afacerilor externe, George Macovescu, în perioada 17—19 ianuarie 1974, ministrul federal al afacerilor externe al Republicii Austria, dr. Rudolf Kirchschlaeger va face o vizită oficială în Republica Socialistă România.

O delegație guvernamentală, condusă de tovarășul Traian Dudaș, ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini Grele, a plecat, marți dimineața, în Republica Unită Tanzania pentru a participa la festivitățile organizate cu prilejul celei de-a X-a aniversări a revoluției din Zanzibar.

MEHEDINȚI

(Urmare din pag. 1)

Acțiunile cultural-artistice și distractive cunosc în această perioadă o amploare deosebită, pentru sporirea activităților organizațiilor U.T.C. la cele peste 90 de cămine culturale, cluburi pentru activitatea tineretului, în sălile de clasă prin organizarea de baluri ale tinerilor fruntași în întrecerea utecistă, seri de dans, seri de poezie etc. Toate aceste acțiuni, precum și încadrarea activă și efectivă a tineretului în cadrul acțiunii „Tineretul factor activ în realizarea cincinalului înainte de termen", întregesc tabloul preocupărilor actuale ale comitetului județean, ale organizațiilor U.T.C. de la sate pentru întîmpinarea cu noi și importante realizări a celor două evenimente din acest an : Congresul al XI-lea al partidului și a XXX-a aniversare a Eliberării patriei.

SATU MARE

O.N.U.", la Păulești, se pornește un ciclu de acțiuni în cinstea aniversării a 30 de ani de la Eliberarea patriei, începînd cu întîlnirea cu veterani ai războiului antifascist și activiști de partid ; la Micula, la clubul tineretului, este organizat concursul cine știe cîștigă pe teme de actualitate politică : la Culci masă rotundă pe tema „Formarea profilului moral al tineretului în spiritul „Proiectului de norme ale vieții și muncii comuniste, ale eticii și echității socialiste" ; la Botiz dezbaterea „Prezența activă a femeii în viața politică și economică a țării" ; la Odoreu — consfătuirea cu tinerele fete pe teme de educare moral cetățenească, etică și estetică.

EVENIMENT

Primul examen — primul zece. Studentul Ion Smarandache, anul V, Facultatea de electronică și telecomunicații, Institutul politehnic București, pregătindu-se pentru răspunsul care-i va aduce nota maximă.

FOTO: ȘT. WEISS

actualitatea PENTRU TINERET

ULTIMA SESIUNE PENTRU VIITORII SPECIALIȘTI

La începutul acestei săptămini studenții anilor cinci din institutele tehnice au demarat în penultima etapă a vieții universitare. După emoționantele manifestări ale închiderii festive a cursurilor a sosit momentul ultimei sesiuni, de ale cărei rezultate depinde calea liberă spre examenul de stat. Nu este deloc o sesiune ușoară, dar atmosfera care domnește printre studenți este optimistă. Este, de altfel, normal ca după peste 30 de confruntări ale pregătirii profesionale cu exigența cadrelor didactice, emoțiile să lase loc siguranței bazate pe o bobindire profundă a cunoștințelor de specialitate. Un exemplu : la Facultatea de electronică și telecomunicații, grupele 454,455 au obținut la disciplina Ingineria sistemelor 11 note maxime, adică mai mult de o treime din cei prezentați. Printre cei care au intrat cu dreptul în sesiune și sînt hotărîți să continue la fel : Dan Petru Alexandru, Niculae Marian, Anca Nichita, Cornel Minduțeanu. La examenul de Televiziune, susținut de grupa 453 C, încă din dimineața zilei de ieri se prevedeau rezultate bune. Argumentele sînt concretizate de examinator, asistent L. Dobos : „Ritmicitate în pregătire, comportare bună la orele de laborator, seriozitate în fața unei discipline de bază". Și rezultatele au confirmat — 9 studenți din 12, au luat note între 8 și 10. Studenții anului V sînt hotărîți să îmbunătățească mediile generale ale facultăților și procentele de promovabilitate. Este vorba mai mult decît de un angajament, de o datorie firească pentru cei care peste o lună vor fi absolvenți. Le dorim în continuare, la celelalte examene ale ultimei sesiuni, mult succes ! **(C. S.).**

CORESPONDENȚII ACTUALITĂȚII TRANSMIT:

SPIRITUL GOSPODĂRESC ÎN ACȚIUNE

● Din inițiativa comitetului U.T.C. al Întreprinderii de autoturisme Pitești a fost înființată o echipă condusă de maistrul Gh. Dumitrache (șeful atelierului electricieni), care urmărește reducerea consumurilor de combustibil și energie electrică în toate secțiile unității. Această echipă de tineri electricieni și-a propus să facă o verificare strictă a operațiunilor de măsură și control care intră în dotarea secțiilor forjă, tratament, reglare și automatizare, în vederea utilizării raționale atît a combustibilor, cît și a utilajelor. Responsabilități precise în acest sens au fost stabilite în fiecare secție în parte, deoarece, din experiența similară, făcută cu aproximativ numai două luni de zile în urmă, au rezultat economii de 2 700 tone la combustibil și 457 000 kilovați oră la energia electrică, fapt ce prelimină economii mult mai mari pe parcursul noului an în care am intrat. **(VASILE MĂRUȚĂ).**

● Strategia de lucru a tinerilor de la Combinatul de aluminiu Slatina, privind reducerea consumului de energie electrică și combustibil, se referă, pentru perioada de iarnă, în special, la oprirea scruberelor în zona de circulație între tronsoane la halele 1—4 electroliză, reducerea la jumătate a admisiei aerului în subsolul barelor de redresori la aceleași hale, inlăturarea neetanșeităților în rețelele interioare de aer comprimat, la instalațiile de utilizare, reducerea ventilației pentru răcirea apei la instalațiile de redresori etc. **(MARIA POPA)**

MEDALION '30

Un bogat registru de manifestări educative dedicate tineretului organizează Muzeul de Istorie a Republicii Socialiste România, în colaborare cu alți factori de răspundere și organizațiile U.T.C. De pildă, în fiecare zi de miercuri, în cadrul ciclului „File din cronica luptei comuniștilor pentru o România nouă, socialistă", în colaborare cu Universitatea populară București, sînt ținute prelegeri urmate de prezentarea unui film adecvat. (Astăzi „Bariera"). De asemenea acțiuni beneficiază mai ales tinerii din sectorul construcții, I.T.B., militari și elevi. Astfel, ei au prilejul să-și completeze cunoștințele în ceea ce privește lupta eroică a poporului în timpul insurecției naționale antifasciste armate, și după aceea, pentru edificarea României de astăzi.

NE-AM INFORMAT PENTRU DVS.

NOI PRODUSE DE PANIFICAȚIE

Anul 1974 înseamnă pentru Întreprinderea de morărit și panificație București un an bogat în noutăți. Se vor produce, într-o gamă variată, produse de panificație și de patiserie.

Se va mări cantitatea de produse expandate, produse ce se adresează tuturor categoriilor de consumatori datorită valorii lor nutritive ridicate, cum sînt fulgii de porumb desert, cu glazură de zahăr și esențe diferite în 9 variante, crocant desert în 5 variante, destinate în special copiilor. În noul an se va dubla producția de sticksuri, spre deosebire de 1 100 kg cît se obținea în anul 1973.

În ceea ce privește menținerea gradului de prospețime a produselor de panificație, anul 1974 va aduce și aici o noutate : deja au fost făcute unele experiențe folosindu-se emulatori. Astfel de produse vor fi puse la dispoziția consumatorilor în primele luni ale acestui an. **(GABRIELA MIRCESCU).**

ȘCOLARE

TABĂRA CELOR MAI TINERI SECRETARI U.T.C.

Peste 150 de elevi, secretari ai comitetelor U.T.C. din școlile generale de 10 ani din județele Alba, Arad, Gorj, Hunedoara și Timiș își petrec la Brad o parte a vacanței, învățînd cum să conducă activitatea organizațiilor de tineret în fruntea cărora au fost aleși de curînd. Impresiile sînt numeroase. Cîțiva elevi veniți de pe meleagurile Albei ne-au descris cu lux de amănunte cum s-a desfășurat discuția metodică la care participaseră dimineața. Tovarășa Elena Drozd, președinta Consiliului județean al elevilor Hunedoara, le vorbise despre activitatea politico-ideolgică de educare comunistă pe care trebuie să o desfășoare organizațiile U.T.C. După ce activista și-a terminat prelegerea, au luat cuvîntul ei, secretarii comitetelor U.T.C., care au arătat cum procedează concret, ce forme și metode folosesc pentru integrarea în organizații în amplul proces instructiv-educativ din școli. Discuțiile s-au transformat într-un util schimb de experiență, ajutîndu-i pe mulți să-și descopere neajunsurile de pînă acum. Atît discuția metodică amintită cît și cele care vor urma, — pe teme sportiv-turistice și de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, cultural-distractive etc. le vor îmbogăți cunoștințele generale despre rolul și atribuțiile unui secretar U.T.C.

În cinstea a 22 de elevi din Timiș care își aniversează ziua de naștere s-au inchinat versuri, melodii de muzică populară și ușoară, împreună cu cadourile. Să împlinești 15 sau 16 ani ! Fiecare sărbătorit a fost invitat la microfon să vorbească despre evenimentul cel mai fericit trăit pînă acum. Dorin Matei și Hilde Csernik, din Timișoara, Sorin Neagu din Călan și alții au răspuns fără să stea pe gînduri : acest eveniment îl reprezintă primirea în organizația U.T.C. și apoi investirea de către colegi cu răspunderea funcției de secretar.

De aceeași apreciere s-a bucurat șezătoarea folclorică la care s-a ris și s-a dansat și, conform tradiției, s-a consumat... porumb fiert. Solii fiecărui județ au prezentat cîntece populare locale, tradiții și obiceiuri pline de originalitate, care au smuls ropote de aplauze. Seara următoare s-a organizat concursul cultural-artistic intitulat „Țara mea de glorii", unde au fost prezentate montaje literar-muzicale, recitări de poezii patriotice și revoluționare, creații literare proprii ale celor aflați în tabără. Toate activitățile cultural-distractive au fost organizate cu un dublu scop : pe de o parte, le-a oferit elevilor posibilitatea de a-și petrece timpul liber într-un mod util și plăcut, iar pe de alta, le-a servit un model de cum trebuie ele organizate într-o școală.

ALEX. BĂLGRĂDEAN

ILUSTRATĂ DIN VACANȚĂ

Totul se desfășoară întocmai, interesant și plăcut, chiar dacă iarna a făcut o glumă cu noi trimițînd doar cîțiva fulgi ce s-au și topit la atingerea pămîntului ; tineri și tinere din municipiu și județ, plecați în tabere de munte și nelipsiți de echipamentul sportiv, au găsit în munți peisajul iernii, frumusețea ei — cadru de basm al naturii îmbrăcate în argintul zăpezii.

Cîtă mulțumire exprimau cuvintele unor uteciști de la sate plecați într-o tabără gratuită la Sibiu ! Cît entuziasm manifestau cu toții și cîtă recunoștință pentru cei ce s-au gîndit la ei să-i trimită să cunoască, să vadă, să învețe.

Cei rămași în oraș sînt zilnic întîlniți la biblioteci, la club, la cinematografe.

Liceul Vasile Roaită oferă multiple posibilități de desfășurare a unor activități plăcute și educative. Iubitorii de lectură au permanent deschisă biblioteca, amatorii de șah și tenis de masă își dispută primul loc în jocuri sau meciuri amicale, iar în sala și pe terenul de sport îi întîlnim în fiecare dimineață la antrenament pe „atleți", „gimnaști" și „voleibaliști", totul desfășurîndu-se sub îndrumarea tovarășilor profesori de specialitate.

Parcul „Zăvoi" este frecventat de tinere și tineri — care se îndreaptă spre patinoar, punct principal de atracție.

Așteptăm trimestrul II dornici de a învăța mai bine, de a acumula noi cunoștințe care vor contribui la formarea noastră, a comuniștilor de mîine ce vor ridica România socialistă pe noi trepte ale dezvoltării sale multilaterale.

P. AURELIAN VIDU,
elev, Liceul „Vasile Roaită" Rm. Vîlcea

AVIZIER

Studenții și-au reluat locurile în amfiteatre. Casele de cultură proprii îi întîmpină cu activități bogate. Am reținut cîteva din cele care ne-au parvenit.

● La Casa de cultură „Grigore Preoteasa" din Capitală, Cercul ipotezelor extraordinare, „Tahionii", al studenților matematicieni, fizicieni și chimiști organizează dezbaterea „Postulatul lui Bohr și teoria relativității".

● În ciclul „Comorile Terrei" cercetătorul Valentin Crăciun de la Institutul de speologie „Emil Racoviță" prezintă studenților clujeni „Rezervații ale naturii patriei — Parcul național Retezat", în cadrul unui montaj audio-vizual.

● La Craiova, o reîntîlnire cu formația „Universitas", care prezintă pe lîngă piesele originale și pe cele pregătite pentru apropiatul festival studențesc.

● Timișorenii redeschid discoteca cu cele mai recente melodii achiziționate în vacanță.

TURISM

EXPEDIȚIE LA CHEILE NEREI

Un grup de 10 elevi, împreună cu conducătorul de cerc Iosif Vasulic, alcătuind echipajul „Zori Noi" al Casei pionierilor din Reșița, a plecat într-o expediție la Cheile Nerei. Obiectivul : obținerea unor eșantioane și fotografii din peștera „Cutezătorii" (descoperită tot de ei în vară și cercetată parțial), în vederea participării cu aceste „piese" la expoziția republicană organizată cu prilejul aniversării a 25 de ani de la crearea organizației pionierilor. Totodată, ei vor amplasa și o hartă turistică a acestor locuri, bogat ilustrată, executată în primul trimestru al anului școlar. Ei sînt și autorii primelor marcaje în Cheile Nerei, moment care coincide cu declararea acestei zone drept rezervație naturală. Astfel, pionierii reșițeni confirmă bunele rezultate din perioada anterioară, certificate prin cele 12 medalii și locul doi pe țară în această întrecere pionierească.

TELEX

● Casa de cultură din orașul Giurgiu a organizat cu sprijinul Întreprinderii cinematografice a județului Ilfov un curs de teoria cinematografică. De două ori pe lună, paralel cu prezentarea filmelor, au loc simpozioane, întîlniri cu regizori, actori, critici de film și alte manifestări.

● Faza municipală a festivalului de teatru și poezie patriotică „Partid — inima țării" la Tulcea a fost dominată de echipele Școlii generale nr. 5 (la montaj literar-muzical), Școlii generale nr. 7 (la brigadă artistică) și Liceului „Spiru C. Haret" (teatru).

● „Prin munții Prahovei" — este genericul expoziției imagini fotografice turistice, realizate de membrii foto-cineclubului Casei de cultură a sindicatelor din Ploiești, unde s-a deschis recent.

VREMEA

ÎN CONTINUARE GER

Vremea se menține închisă și friguroasă, mai ales în estul Transilvaniei și Moldovei, unde temperaturile minime vor fi cuprinse între —16 și —13 grade, local mai coborîte, iar maximele între —14 și —8 grade. În celelalte regiuni temperaturile minime oscilează între —12 și —4 grade, izolat mai ridicate în Banat, iar maximele între —8 și +2 grade. Se vor semnala ninsori slabe locale în Moldova și izolate în celelalte zone. Vîntul va sufla slab, pînă la potrivit. Local, în vestul țării, se va produce ceață și chiciură, pe alocuri polei.

Redactorul rubricii :
VASILE RĂVESCU

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ●

Meridian

● **Astăzi,** la Brno și Tel Aviv, echipele noastre de baschet, Steaua (masculin) și, respectiv, I.E.F.S., (feminin), vor susține meciuri dificile în cadrul competiției „Cupa cupelor". Steaua va întîlni redutabila formație Spartak Brno în cadrul sferturilor de finală (meci tur), iar I.E.F.S. va juca în compania formației Hapoel Tel Aviv (optimile de finală). Returul va avea loc la 16 ianuarie, la București.

★

Joi, sala sporturilor de la Floreasca va găzdui meciul internațional feminin de baschet dintre Politehnica București și M.T.K. Budapesta, contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni". Jocul retur este programat la 17 ianuarie la Budapesta. În grupa sferturilor de finală, Politehnica București joacă alături de Daugava Riga (deținătoarea trofeului), Standa Milano și M.T.K. Budapesta.

PE MICUL ECRAN

BASCHET : Joi, 10 ianuarie, ora 20,05, repriza a doua a meciului feminin Politehnica București — M.T.K. Budapesta din cadrul „C.C.E.". Transmisie directă de la Sala Sporturilor Floreasca.

HOCHEI : Simbătă, 12 ianuarie, orele 20,05, repriza a treia a meciului Dinamo — Steaua. Trasmisie directă de la Patinoarul „23 August" ; duminică, 13 ianuarie, ora 17,40, reprizele a doua și a treia ale meciului Dinamo — Steaua. Transmisie directă. În pauză : „Visul unui ciclist" — reportaj filmat de Tiberiu Vătășescu.

CUPA TINERETULUI

● MUREȘ: TINERII ȘI-AU AMENAJAT PATINOARE NATURALE

Un număr mare de tineri din județul Mureș au participat în ultima perioadă, la acțiunile de amenajare de patinoare și pîrtii de schi, unde au loc, acum, întrecerile din prima etapă a ediției de iarnă a Cupei Tineretului. Bunăoară, la Stînceni, Saschiz, Gurghiu, Sovata, s-au amenajat pîrtii de schi, iar la Tîrgu Mureș, Sighișoara, Reghin, Luduș, Tîrnăveni și alte localități s-au dat în folosință numeroase patinoare naturale, care găzduiesc, zilnic, interesante concursuri de masă.

În ultimele zile, au continuat, în mai multe asociații sportive, întrecerile pe grupe sportive și clase la șah, tenis de masă, patinaj și sanie. La concursurile organizate la Tîrgu Mureș au participat peste 4 500 de tineri, evidențiindu-se asociațiile sportive ale școlilor generale nr. 2, nr. 6 și nr. 7, Liceul „Al. Papiu Ilarian", ca și asociațiile sportive sindicale „Poligrafia", „Oțelul" și „Comerțul". La Sighișoara s-a înregistrat un număr de 3 000 de concurenți, iar la Luduș aproape 1 700 de participanți.

IOAN PĂUȘ
Subredacția Scînteii tineretului TG. MUREȘ

● HUNEDOARA: VOINICII DIN COMUNA BAIA DE CRIȘ

Ediția de iarnă a „Cupei Tineretului" a reunit la start numeroși concurenți și în comunele din județul Hunedoara, unde s-a făcut o largă popularizare acestei competiții. Printre asociațiile sportive fruntașe se numără „Viitorul" — comuna Baia de Criș, care a inițiat concursuri de schi, sanie, tenis de masă și trîntă, cu un număr de 300 de participanți. Recent, la căminul cultural din comună s-a desfășurat un concurs popular de trîntă, avînd ca protagoniști pe tinerii de la asociațiile sportive „Ponarul" — Vața de Jos, „Recolta"-Beriu, „Recolta"-Ribița, „Recolta"-Lințoiul de Jos și „Viitorul"-Baia de Criș. Pe primele locuri s-au clasat : Ionel Benea (categoria 55 kg), Ion Blescaru (61 kg), Ion Groza (68 kg), Nicolae Rîb (84 kg) și Viorel Gorcea (peste 84 kg).

CONCURS DE PROMOVARE PENTRU JUNIORI

La Hunedoara, în sala de sport „Constructorul", s-a desfășurat concursul pentru promovarea în divizia națională de juniori la tenis de masă, reunind 16 echipe feminine și 28 echipe masculine. După ce în turneul final s-au calificat la fete 4 echipe și la băieți 8 echipe, în urma unor întreceri viu disputate, au promovat în divizia națională de juniori echipele feminine C.S.M. Cluj, Lotru Brezoi și echipele masculine Oțelul Galați și Comerțul Tg. Mureș. După două zile de pauză va începe campionatul de calificare pentru seniori.

ION VLAD

● ARGEȘ: 20 000 DE TINERI LA ÎNTRECERILE PRIMEI ETAPE

În zilele vacanței școlare de iarnă, în mai multe localități din județul Argeș au avut loc ample întreceri sportive în cadrul primei etape a „Cupei Tineretului". Aproape 20 000 de elevi și tineri au participat la concursurile de schi, sanie, șah și tenis de masă. Interesante manifestări sportive a găzduit, în ultimele zile, Casa de cultură a sindicatelor și sălile de sport ale Casei pionierilor din Pitești, unde și-au dat întîlnire numeroși elevi de la Liceele „Zinca Golescu", „Nicolae Bălcescu" și Grupul școlar comercial. Concursuri atractive s-au organizat și în comunele Țițești, Rucăr, Corbeni, Bradu, Dîmbovicioara etc.

„TROFEUL TRIVALE" LA HANDBAL

Sala sporturilor din Pitești a găzduit, timp de trei zile, competiția de handbal „Trofeul Trivale", la care au participat formațiile feminine C.S.M. Gloria Buzău, Voința Craiova, „Textilistul" și „Argeșana" din Pitești, ca și echipele masculine Minaur Baia Mare, Universitatea Craiova, C.S.U. Pitești, oferind dispute interesante. Turneul feminin a fost cîștigat de C.S.M. Gloria Buzău, iar la băieți, pe primul loc s-a clasat Minaur Baia Mare, care activează în prima divizie de handbal.

LUCIAN TUDOSE
Subredacția „Scînteii tineretului" Pitești

TURISMUL DE INSTRUIRE

(Urmare din pag. 1)

vor construi asemenea obiective la Băile Felix, Herculane, Sovata, Călimănești, Căciulata, precum și la Cimpulung Muscel, Făgăraș-Cetate, Slobozia, Orșova, Masivul Rarău, București, Porțile de Fier, Piatra Neamț, Tușnad și așa mai departe. De asemenea, vom mai construi un teleferic cu cabină la Peștera Babele, altul la Bălea-lac și un telescaun de la Vîrful Furnica la Vîrful cu Dor. E de la sine înțeles că toate aceste obiective vor servi și turismului de instruire.

— De fapt, tovarășe director, ce trebuie să înțelegem prin turism de instruire ?

— Nimic altceva decît excursiile în grup, pe diferite teme de larg interes, vizînd îmbogățirea orizontului politic și cultural, științific și economic, pentru mai buna cunoaștere a istoriei și geografiei patriei. Se vor vizita, pe itinerarii precise și cît se poate de variate, muzee și case memoriale, locuri de seamă din istoria patriei și a mișcării muncitorești, noi obiective economice. Dat fiind că în acest an va avea loc cel de-al XI-lea Congres al partidului și că vom sărbători 30 de ani de la eliberarea patriei, numeroase itinerarii de acest gen vor cuprinde, pe parcursul lor vizitarea Muzeului de istorie a partidului, Muzeului de istorie a R.S.R., precum și Expoziția realizărilor economiei naționale, de la București.

— Ne puteți aminti cîteva din temele propuse în cadrul turismului de instruire ?

— Desigur, numărul lor e prea mare pentru a putea fi epuizat în spațiul restrîns al unui articol. Totuși, amintesc cîteva din temele generale : cunoașterea istoriei mișcării muncitorești din România, cunoașterea istoriei patriei, cunoașterea realizărilor economiei românești, cunoașterea artei și arhitecturii, a folclorului și etnografiei din diferite zone, schimburi de experiență între I.A.S.-uri și C.A.P.-uri fruntașe etc. Țin să precizez că pentru amatorii de folclor nu vom uita nici o sărbătoare tradițională, amintind aici Sărbătoarea liliacului din comunele Ponoarele (Mehedinți) și Eftimie Murgu (Caraș-Severin), Tîrgul de fete de pe Muntele Găina, Simbra oilor (jud. Satu Mare), festivalul Primăvara bucureșteană, Drăgaica (din județul Buzău), Ziua oierilor de la Novaci (Gorj) sau Tîrgul fetelor de la Gurghiu (Mureș). E bine să se rețină că intenționăm să impulsionăm extinderea și tradiționalizarea excursiilor de la sfîrșit de săptămînă, precum și așa-zisul „week-end" de simbătă și duminică, în jurul localităților de domiciliu, un obicei frumos, care în județele Brașov și Sibiu are foarte mulți adepți. Dacă organizațiile U.T.C. din școli, întreprinderi și instituții ne-ar sprijini în această acțiune, am fi cît se poate de mulțumiți.

— Turismul de instruire vizează cumva și excursiile de acest gen peste hotare ?

La această întrebare ne-a răspuns **tovarășul SPIRIDON BULETI, șeful biroului de propagandă din cadrul Direcției de turism intern :**

— În 1974, toate oficiile județene de turism vor continua să organizeze excursii în străinătate, pe diverse rute, mai puțin practicate în anii trecuți. Aș aminti astfel tururile pentru cunoașterea R.S.F. Iugoslavia, R.D.G., Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei, Bulgariei, cu programele combinate Bulgaria—Turcia, excursii în grupuri mari la tîrgurile internaționale de la Leipzig, Brno, Plovdiv, Cracovia, precum și 11 noi itinerarii în U.R.S.S. Toate aceste acțiuni, care sîntem convinși că vor găsi o largă audiență și la tineri, vin în sprijinul cunoașterii mai îndeaproape a geografiei, realizărilor popoarelor din numeroase țări prietene.

Ne-am mai interesat de ghizii care vor însoți grupurile pe itinerariile tematice propuse, itinerarii care cer o temeinică cunoaștere a artei și culturii, a istoriei, a economiei, a folclorului românesc. Firește, n-a fost omisă nici pregătirea lor. În prezent, în cadrul Universității populare din București se pregătesc circa 1 000 de candidați, în special studenți și cadre didactice, care, nu peste mult timp, vor susține dificilul examen de atestare, exigența la selecție fiind pusă, în ultimă instanță, tot în slujba turistului.

Iată, deci, pregătirile care se fac, intențiile și, dacă vreți, atențiile cu care se vine în întîmpinarea iubitorilor de drumeție. La rîndul nostru, ne propunem să-i ținem la curent pe cititori și cu alte inițiative și acțiuni ale Ministerului Turismului, consemnînd cele mai frumoase itinerarii tematice, cele mai atractive și educative trasee puse la dispoziția excursioniștilor.

PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE ● PUBLICITATE

INVITAȚIE LA HANURILE COOPERAȚIEI DE CONSUM

O vacanță poate fi la fel de plăcută și în sezonul alb! Petreceți zile de adevărată recreere, într-un decor pitoresc, la hanurile cooperației de consum, care vă asigură condiții bune de cazare și masă. Rețineți deci : **Hanurile CHEIA și SLANIC din județul Prahova ; Hanul BRAN – jud. Brașov ; Hanul RUCĂR – jud. Argeș ; Motelul TOPOLOG – jud. Vîlcea ; Hanul URSUL NEGRU-Sovata – jud. Mureș ; CASA ARCAȘULUI de la Tg. NEAMȚ ; Hanul BUCURA-Hațeg – jud. Hunedoara, Hanul DRAGUȘENI și Motelul ILIȘEȘTI – jud. Suceava.**

Acestea sînt numai cîteva dintre numeroasele unități turistice ale cooperației de consum care vă oferă ospitalitate și iarna.

„ÎNTREPRINDEREA DE CONSTRUCȚII METALICE ȘI PREFABRICATE BUCUREȘTI,

Secția de prefabricate, subansamble și confecții metalice Popești-Leordeni, Km. 11 Sectorul 5, autobuzul I.T.B. nr. 44,

ANGAJEAZĂ IMEDIAT

SUDORI din toate specialitățile, LACATUȘI construcții metalice, MACARAGII pod rulant, MECANICI AUTO și reparații utilaje de construcții, categoriile de încadrare 1–6.

Se asigură pentru nefamiliști, cazare în bloc cu încălzire centrală, iar pentru cei ce domiciliază pe șos. București-Oltenița și nu doresc cazare, asigurăm transportul pînă în comuna de domiciliu, cu autobuze contractate

de peste hotare

Prelungirea stării de urgență în Anglia

Guvernul britanic a stabilit marți tactica pe care o va adopta în cadrul dezbaterilor ce vor avea loc la 9 și 10 ianuarie în Camera Comunelor și Camera Lorzilor, convocate, după cum se știe, într-o sesiune extraordinară, pentru a discuta „criza de energie" și dificultățile cu care este confruntată economia britanică.

Guvernul a hotărît, astfel, să extindă cu încă o lună starea de urgență, pentru a dispune de dreptul menținerii săptămînii de lucru de trei zile, paralel cu reducerea corespunzătoare a salariilor — măsură motivată prin necesitatea de economisire a energiei. După cum a declarat primul ministru, Edward Heath, într-un interviu acordat ziarului „New York Times", s-a stabilit, de asemenea, ca această hotărîre să rămînă în vigoare în industrie — dacă va fi nevoie — pînă în primăvară.

Potrivit părerii observatorilor, dezbaterile parlamentare de miercuri și joi se anunță deosebit de aprinse, opoziția laburistă criticînd vehement măsurile guvernamentale. Săptămînal se înregistrează pierderi în producție de aproximativ 500 milioane lire sterline; prețurile cresc cu repeziciune; numărul șomerilor temporari a depășit cifra de un milion; cursul lirei sterline a scăzut vertiginos; deficitul balanței de plăți a atins niveluri lunare record. Acestea sînt doar cîteva dintre fenomenele negative pe care le remarcă presa londoneză.

U.R.S.S. — O nouă universitate în orașul siberian Kemerovo

În acest an urmează să-și primească primii studenți noua universitate din orașul siberian Kemerovo. În Uniunea Sovietică funcționează, în prezent, 58 de universități, în care studiază peste 500 000 de studenți. În regiunea Siberiei și a Extremului Orient, unde, pînă în 1917, nu exista nici un institut tehnic de învățămînt superior, au fost deschise zeci de centre de învățămînt și științifice în legătură cu acțiunea vastă de prospectare și exploatare a bogățiilor naturale ale acestor zone și dezvoltarea bazei industriale și creșterea numărului obiectivelor energetice. Numai în primii trei ani ai actualului cincinal au început să funcționeze institute politehnice și institute tehnologice la Irkuțk, Krasnoiarsk și Novosibirsk, precum și Institutul pentru industria alimentară de la Kemerovo.

Pnom Penh

Continuă ofensiva patrioților khmeri

Forțele patriotice cambodgiene, care și-au intensificat în continuare, la începutul acestei săptămîni, acțiunile ofensive din preajma orașului Pnom Penh, au străpuns perimetrul exterior defensiv lonnolist, ajungînd în vecinătatea aeroportului și bazei aeriene de la Pochentong, de lîngă capitala khmeră. Ofensiva aceasta, desfășurată de patrioți pe un front de peste 10 kilometri la vest de Pnom Penh, a pus sub semnul întrebării posibilitatea folosirii aeroportului, care, împreună cu artera fluvială a Mekongului, reprezintă o posibilitate ceva mai certă de comunicație cu exteriorul, în condițiile în care principalele căi rutiere pornind de la Pnom Penh sînt controlate total sau parțial de patrioți.

POLITICA EXTERNĂ A GRECIEI

Într-un interviu acordat ziarului „Elefteros Kosmos", ministrul grec al afacerilor externe, Spiros Tetenes, a subliniat că anumite linii fundamentale ale politicii externe a Greciei vor rămîne neschimbate după evenimentele interne de la 25 noiembrie 1973.

Principiile care orientează astăzi politica externă grecească — a spus Spiros Tetenes — pot fi sintetizate astfel: sprijinirea acțiunilor constructive ale O.N.U. îndreptate spre asigurarea păcii și extinderea colaborării internaționale, eforturi pentru menținerea și dezvoltarea relațiilor cu toți membrii comunității internaționale, îndeosebi cu vecinii; atașamentul față de obligațiile internaționale și de alianță.

La o întrebare privind politica balcanică a guvernului său, ministrul grec a relevat că „relațiile cu statele balcanice concentrează, în mod firesc, interesul deosebit al Greciei, care, în ce o privește, va continua să depună eforturile necesare pentru dezvoltarea lor pe mai departe, dacă și din partea celorlalte țări balcanice se manifestă aceeași dorință.

La o altă întrebare privind facilitățile portuare acordate de Grecia Statelor Unite, Spiros Tetenes a precizat că prima fază a acordului portuar s-a încheiat, și acum au loc tratative pentru faza a doua.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

PHENIAN: Expoziție de pictură românească

La Phenian s-a deschis o expoziție de pictură românească.

Organizată în sălile Muzeului de artă din capitala R.P.D. Coreene, sub auspiciile Ministerului Culturii și Artei, expoziția reunește lucrări de seamă ale picturii contemporane din țara noastră.

La vernisaj au participat Ceang Ceăl, adjunct al ministrului culturii și artei, Ceăng-Goan Ceăl, președintele Uniunii artiștilor plastici, funcționari superiori din M.A.E., reprezentanți ai instituțiilor de cultură și artă, numeroși oameni de artă, atașați culturali.

Sesiunea Comitetului pentru eliberarea Africii

● LA CONAKRY au început lucrările primei sesiuni din 1974 a Comitetului pentru eliberarea Africii. Dezbaterile au fost deschise de președintele Guineei, Ahmed Seku Ture. Sesiunea întrunește peste 100 de delegați ai țărilor africane.

Reprezentanții Sierrei Leone și Algeriei s-au pronunțat, în intervențiile lor, pentru creșterea ajutorului acordat de statele independente din Africa mișcărilor de eliberare de pe continent.

● SURSE INFORMATE DIN MADRID citate de agenția Reuter relatează că cei 10 conducători ai consiliilor muncitorești — sindicate nerecunoscute de guvern — au prezentat un recurs către Curtea Supremă a Spaniei, împotriva sentințelor pronunțate recent împotriva lor de către un tribunal din capitala spaniolă. După cum se știe, cei zece militanți sindicali fuseseră condamnați la închisoare pe termene între 10 și 20 de ani.

● 9 158 HA DE TEREN agricol au fost împărțite țăranilor din regiunea Alamo Temapeche, statul Veracruz, ca urmare a intervenției președintelui Echeverria în sprijinul respectării programului de reformă agară elaborat de guvernul mexican — relatează agenția Prensa Latina. În cadrul mitingului organizat cu acest prilej, în prezența a 10 000 de țărani mexicani din regiune, șeful departamentului pentru probleme agrare de pe lîngă Președinția republicii a criticat atitudinea marilor latifundiari din zonă care s-au opus dispozițiilor oficiale guvernamentale și a anunțat că, în asemenea condiții, autoritățile vor lua măsuri severe împotriva acestora.

Incidente în Lesotho

● UN PURTĂTOR DE CUVÎNT al guvernului statului african Lesotho a anunțat că cinci persoane și-au pierdut viața, în nordul țării, în cursul luptelor care au avut loc între poliție și grupurile de sprijinitori înarmați ai Partidului Congresului din Basutoland, de opoziție — transmit agențiile Reuter și Associated Press. Purtătorul de cuvînt a declarat, totodată, că nu cunoaște numărul exact al persoanelor arestate după aceste tulburări, deoarece poliția își continuă investigațiile, și a calificat ca „alarmiste" știrile despre posibilitatea reintroducerii stării de urgență pe teritoriul țării.

● LA CIUDAD DE MEXICO au avut loc funeraliile marelui pictor mexican David Alfaro Siqueiros. În garda de onoare la sicriul defunctului au stat președintele Luis Echeverria, membri ai guvernului.

Potrivit decretului emis de președinte, în semn de recunoaștere a meritelor merite ale lui Siqueiros față de patrie, rămășițele sale pămîntești au fost depuse în Panteon.

După cum relatează ziarul „Ultimas Noticias", în casa lui David Siqueiros există importante arhive care cuprind documente, articole și scrisori oglindind idealurile politice ale pictorului și principiile sale revoluționare.

● PREȘEDINTELE FRANȚEI, Georges Pompidou, va întreprinde, între 23 și 26 aprilie, o vizită oficială în Japonia, anunță surse diplomatice din capitala franceză citate de agenția France Presse.

● ÎNTR-O DECLARAȚIE făcută presei după încheierea vizitei în R. P. Chineză, Masayoshi Ohira, ministrul afacerilor externe al Japoniei, a arătat că în cursul convorbirilor cordiale și deschise avute la Pekin, a fost efectuat un schimb de păreri asupra situației din Asia, a problemelor din Orientul Apropiat, a situației internaționale în general — relatează agenția China Nouă.

Ohira a declarat, totodată, că „părțile și-au exprimat satisfacția față de dezvoltarea favorabilă a relațiilor japono-chineze după normalizarea legăturilor dintre cele două țări și au confirmat speranța că relațiile de bună vecinătate și prietenie dintre ele se vor dezvolta în continuare în spiritul declarației comune chino-japoneze".

Rezultatele definitive ale alegerilor din Israel

Comitetul electoral al Knessetului (parlament) a anunțat, marți, în mod oficial, rezultatele definitive ale alegerilor generale din Israel, desfășurate la 31 decembrie 1973. Partidul Muncii a obținut 621 183 din cele 1 601 098 voturi și 51 din cele 120 locuri ale Knessetului, înregistrînd un regres, deci, față de situația anterioară cînd avea 56 de reprezentanți parlamentari. Gruparea de opoziție Likud s-a clasat a doua, cu 473 309 voturi și cu 39 de mandate parlamentare — cu creștere de 7 locuri față de situația anterioară. Restul de voturi s-au împărțit între celelalte partide și grupări politice, dintre care Partidul Național Religios, cu 10 mandate, și Partidul Liberal Independent, parteneri tradiționali de coaliție ai Partidului Muncii, împreună cu care este, de altfel, de așteptat să formeze și de data aceasta guvernul.

Noul guvern, care ar urma să fie prezidat tot de către Golda Meir, va avea, după cum s-a văzut, o majoritate parlamentară mai redusă.

PANORAMIC

În drum spre Capul Horn

În ziua de 29 decembrie, 14 veliere porneau de pe continentul australian, din orașul Sydney, în cea de-a treia etapă a îndrăzneței curse în jurul lumii.

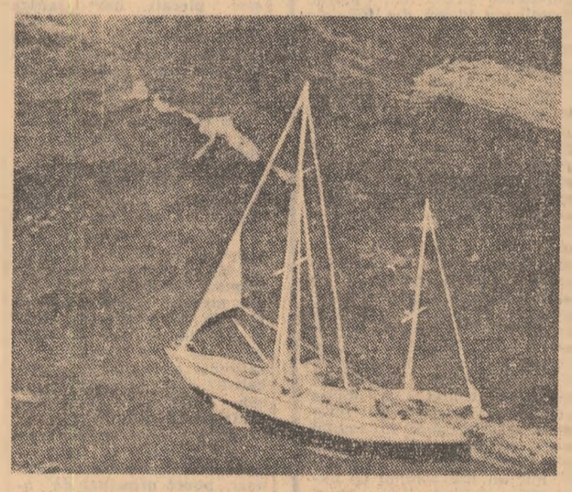

Această a treia etapă a „regatei secolului" este considerată ca fiind cea mai dificilă nu numai din cauza distanței mari de parcurs între Sydney și Rio de Janeiro (8 370 mile, adică 15 000 kilometri) dar, mai ales, pentru că navigatorii au de înfruntat valurile și furtunile de la Capul Horn.

Și iată că la cîteva zile după plecare, marele favorit al cursei, francezul Erik Tabarly, conducătorul ambarcațiunii „Pen Duick-6", a făcut cale întoarsă la Sydney. Fără să fi întîmpinat furtuni mari, catargul yahtului s-a rupt, făcînd imposibilă continuarea competiției. Tabarly a anunțat că nu va abandona cursa decît în cazul în care montarea unui nou catarg, nu va dura mai mult de o săptămînă. Se pare că ghinionul l-a însoțit pe marele favorit în toate cele trei etape ale cursei. În prima etapă (Portsmouth—Capetown) ambarcațiunea sa a suferit o avarie gravă, care i-a provocat o mare întîrziere, ajungînd la Capetown abia la 5 noiembrie, în timp ce primele clasate acostaseră la 25 octombrie. Tot în prima etapă, Tabarly a suferit o penalizare, deoarece a înaintat cîteva ore și cu ajutorul motorului (ceea ce interzice regulamentul cursei), crezînd că defecțiunea îl scoate din cursă. În cea de-a doua etapă a competiției (Capetown—Sydney), deși Tabarly nu s-a odihnit după prima etapă și a pornit imediat cu mare viteză, a ajuns la Sydney la 6 decembrie, pe locul al treisprezecelea. Concurenții aveau de ales de data aceasta între două trasee: unul nordic, mai lung dar mai liniștit (drumul lui Magellan) și un traseu sudic, prin paralela 40, bîntuită de furtuni și presărată în unele regiuni cu iceberguri. Tabarly a ales al doilea traseu. După primele două etape, situația în clasament era următoarea: 1. „Sayula" (Mexic); 2. „Adventure" (Anglia); 3. „Kriter" (Franța). În cea de-a treia etapă a competiției au luat startul doar 14 veliere deoarece al cincisprezecelea concurent, ambarcațiunea franceză „33 Export", urma să termine a doua etapă, ajungînd la Sydney pe 2 sau 3 ianuarie, după plecarea celorlalte. Principalul rival al lui Tabarly în această regată, Chay Blythe pe ambarcațiunea „Great Britain II", este clasat pe locul al șaptelea, după două etape.

Întreaga cursă în jurul lumii a fost considerată de la început, cînd 15 veliere luau startul la 8 septembrie din portul englez Portsmouth, drept cea „mai fabuloasă cursă a tuturor timpurilor" și în același timp o „nebunie". Cunoscutul navigator francez Jérôme Poncet, care la rîndul său a realizat o cursă în jurul lumii, împreună cu Gérard Janichon, la bordul unei ambarcațiuni de 10 metri lungime, a declarat că de-a lungul competiției există puncte „teribil de primejdioase". Momentele tragice nu au lipsit. În prima etapă a cursei, a fost semnalată o cădere peste bord a echipierului Bernard Laveray, de pe ambarcațiunea franceză „Kriter", salvat însă în ultima clipă. În cea de-a doua etapă a marii curse de veliere în jurul lumii, cînd se înainta în regiunea paralelei 40, un membru al echipajului de pe ambarcațiunea italiană „Tuaranga" a căzut în valurile înalte ale oceanului și nu a mai putut fi salvat. După cîteva zile s-a anunțat că și Dominique Guillet, șef de echipaj pe ambarcațiunea franceză „33 Export" a fost smuls de pe punte de un val gigant de peste 15 metri înălțime. Și în ziua de 6 ianuarie, a treia victimă a cursei: Bernard Hosking, echipier pe ambarcațiunea „Great Britain II", a fost, de asemenea, smuls de pe punte de un val puternic.

Dificultățile și marile riscuri par să-i îndîrjească și mai mult pe iubitorii aventurii. În timp ce participanții la „regata secolului" se îndreaptă către „piatra de încercare" a iscusinței marinărești, Capul Horn, un alt navigator, francezul Alain Colas, pe ambarcațiunea „Manureva" încearcă să doboare recordul mondial al lui Francis Chichester, care, în 1966—1967, a făcut înconjurul lumii în 107 zile.

Colas a parcurs distanța Saint-Malo—Capetown—Sydney în 79 de zile și 6 ore, plecînd imediat din orașul australian spre portul francez Saint-Malo.

RODICA ȚEPEȘ

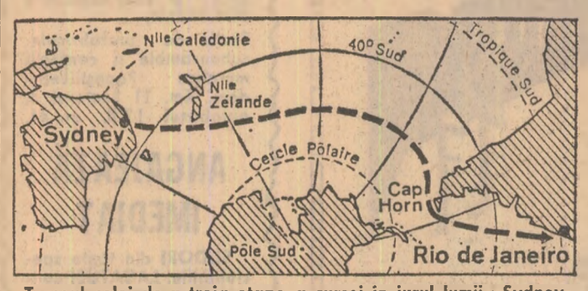

Traseul celei de-a treia etape a cursei în jurul lumii: Sydney-Rio de Janeiro — 15 000 de kilometri.

Generația tînără — puternică forță a progresului în lumea contemporană

ANCHETA NOASTRĂ

Participare activă la viața internațională

Continuăm în acest număr noua anchetă a „Scînteii tineretului". Redacția noastră a adresat unor conducători ai organizațiilor de tineret din diferite țări următoarele întrebări:

1. Care este, după părerea dumneavoastră, rolul generației tinere în lumea contemporană, contribuția sa la lupta forțelor progresiste?

2. Care sînt preocupările actuale cele mai importante ale organizației dumneavoastră?

3. Cum apreciați contribuția pe care U.T.C., tineretul României socialiste, o aduc la întărirea solidarității tinerei generații în lupta popoarelor pentru o lume mai dreaptă, o lume a colaborării și păcii?

Publicăm în continuare răspunsurile primite la anchetă

ANDRZEJ JEZ

secretar al Federației Uniunilor Socialiste ale Tineretului Polonez

1. După părerea mea, tînăra generație trebuie să sprijine toate tendințele pozitive, progresiste ce se manifestă în lume, tendințe care vizează o societate nouă, un climat de destindere și cooperare. Ea este interesată în stabilirea unei păci durabile pentru ca să poată trăi și crea în liniște. Și în acest context, rolul tinerei generații constă în afirmarea clară a poziției sale împotriva agresiunii imperialiste, colonialiste și neocolonialiste. Pentru ca lupta noastră, a tinerilor, să fie eficientă trebuie să existe o unitate între noi toți, de pe toate meridianele globului, și nu numai atît, ci și o unitate cu toate forțele progresiste din lume.

Noi, tinerii din țările socialiste, avem țeluri comune, participăm la construirea societății socialiste în țările noastre. Este un element comun care ne leagă unii de alții și ne dă forța necesară pentru a acționa concret pe plan internațional și regional, spre a întări mișcarea revoluționară, democratică și progresistă, să participăm activ la evenimentele din viața internațională și să ne aducem o contribuție substanțială la instaurarea unui climat de pace în lume. Acesta, aș sublinia, este unul din principalele roluri pe care le are tînăra generație de astăzi. În această ordine de idei, am să mă refer la Conferința pentru securitate și cooperare în Europa, la pregătirea căreia o contribuție valoroasă au avut-o și reuniunile de tineret desfășurate pînă acum, contactele bilaterale și multilaterale cu efecte pozitive, fiindcă s-a realizat o identitate de vederi a majorității covîrșitoare a generației tinere din Europa în ceea ce privește colaborarea pașnică pe continentul nostru. Din inițiativa organizațiilor noastre, în 1964 s-a desfășurat o conferință consacrată problemelor europene sub lozinca „Pace și securitate în Europa". În România s-a organizat cunoscuta „masă rotundă" de la Snagov. Au urmat apoi întîlnirile de la Helsinki, München, Florența. Astăzi, analizînd efectele acestor acțiuni, putem spune cu întemeiată satisfacție că tineretul Europei a adus o contribuție deosebită la actuala atmosferă de destindere, de colaborare tot mai bună între state, la convocarea Conferinței europene pentru securitate și colaborare care se desfășoară cu succes.

2. Principala sarcină a Federației Uniunilor Socialiste ale Tineretului Polonez (care a luat ființă în urmă cu nouă luni prin unirea a cinci organizații: Uniunea Tineretului Socialist, Uniunea Tineretului Socialist Sătesc, Uniunea Socialistă a Studenților Polonezi, Uniunea Harțerilor Polonezi și Uniunea Socialistă a Tineretului din Armată) este integrarea deplină a tineretului — care reprezintă mai bine de 30 la sută din populație — în acțiunea de construire a socialismului în Polonia, adică angajarea lui plenară în realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al VI-lea al P.M.U.P. atît în sfera producției, cît și în ce privește nivelul de trai al populației. Partidul a pus sarcina de a construi o „a doua Polonie". Practic, aceasta înseamnă că într-o perspectivă apropiată trebuie să amplificăm baza materială a țării de două ori mai mult decît în prezent. Totodată, avem sarcina de a dezvolta într-un ritm foarte rapid și bogăția spirituală a Poloniei. În acest sens, acțiunile noastre vizează formarea profilului moral-socialist al tineretului și educarea sa în spiritul patriotismului și internaționalismului. Sînt, de fapt, sarcini trasate de Plenara a VII-a a C.C. al P.M.U.P. și care împreună cu recentele hotărîri adoptate de Seimul Polonez favorizează integrarea deplină a tineretului în procesul construcției socialiste.

3. Am apreciat întotdeauna și apreciem și în prezent contribuția activă, valoroasă a tineretului român, a Uniunii Tineretului Comunist din România la întărirea mișcării revoluționare de tineret din întreaga lume, la susținerea tendințelor pozitive ce se manifestă în viața internațională, la inițierea unor acțiuni menite să contribuie la crearea unui climat de destindere și pace în Europa. U.T.C. reprezintă o prezență activă în mișcarea internațională de tineret.

O răspundere deosebit de mare

MAKAYA LAZARE

secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Socialist Congolez din R.P. Congo

1. Tineretul constituie în toate țările o putere dinamică, deosebit de sensibilă la ideile de progres. Caracteristicile sale și, în primul rînd, adeziunea la lupta pentru înnoiri sociale îi conferă un rol crescînd, deosebit de important. Tinerii se găsesc angajați în marile bătălii împotriva imperialismului, contra nedreptății sociale, pentru ameliorarea condițiilor de viață ale umanității. Tinerii sînt prezenți în modul cel mai activ în luptele pentru libertate și independența popoarelor, pentru eliminarea definitivă a surselor injustiției, sînt preocupați de efortul pentru înlăturarea focarelor de război și adîncirea evoluției spre destindere. În societatea contemporană rolul tineretului este foarte important în măsura în care s-a angajat în afirmarea ideilor progresiste.

Răspunderea generației tinere este deosebit de mare în statele în curs de dezvoltare în care majoritatea populației aparține generației pe care o denumim tînără. În Congo, peste 50 la sută din locuitori sînt tineri. În ceea ce privește populația activă a țării, ponderea tineretului este și mai ridicată: aproximativ 80 la sută. În aceste condițiuni nu este greu de înțeles cît de ample sînt responsabilitățile ce revin tineretului, cît de amplă este aria activităților sale. Practic, nu există sector de activitate în care energia tineretului să nu fie solicitată și pusă în valoare. Tinerii au funcții importante politice și administrative — în aparatul de stat, ca și în organizațiile obștești, în Adunarea Națională Populară, ca și în fiecare întreprindere. Cei ce muncesc sînt în mare parte tineri. Clasa noastră muncitoare este tînără sub toate aspectele, inclusiv acela al vîrstei. Generația tînără reprezintă pentru țara mea, ca și pentru alte țări de pe continent, o forță esențială în bătălia pentru asigurarea dezvoltării și consolidarea independenței.

2. Uniunea Tineretului Socialist Congolez este singura organizație de tineret din R. P. Congo. Ea unește partea cea mai înaintată a tineretului congolez, este o rezervă și un ajutor al partidului. În momentul înlăturării colonialismului, tineretul era divizat într-o multitudine de organizații, unele din cle create de instituții religioase. În mod firesc s-a pus în noile condiții problema creării unei organizații unice care să mobilizeze tineretul pe drumul eliberării definitive de asuprire și exploatare. Înființarea Uniunii Tineretului Socialist Congolez răspunde acestei cerințe. În 1973 s-a desfășurat cel de-al doilea congres al organizației care a evidențiat rolul și sarcinile importante ale tineretului și necesitatea unor structuri care sa asigure mobilizarea lui. Principala preocupare în prezent o reprezintă creșterea rîndurilor organizației. Stimulăm adeziunile dar cei ce intră în organizație trebuie să posede calități pe care le verificăm cu atenție. Educăm tineretul în spiritul marxism-leninismului, deoarece avem nevoie de un tineret conștient, care să apere cuceririle revoluției noastre, un tineret care să fie capabil să asigure viitorul socialist al țării.

3. Tineretul României socialiste este un tineret devotat cauzelor juste, ideilor progresiste, profund solidar cu tineretul progresist din întreaga lume, preocupat cu consecvență de salvgardarea unității forțelor revoluționare și democratice ale tinerei generații. Tineretul român este ferm angajat în lupta antiimperialistă și își consacră toată energia construcției socialiste din țara sa. Tineretul român se bucură de atenția neobosită a partidului, a președintelui Ceaușescu, pe care îl stimăm ca pe un mare prieten al poporului nostru, al tuturor popoarelor care poartă lupta pentru libertate. Președintele Ceaușescu acordă o deosebită importanță tineretului, subliniind rolul său de seamă în construcția unei vieți noi, pentru prefaceri inovatoare în societate.

Prețuim sincer activitatea U. T. C., eficacitatea reală a muncii pe care o desfășoară în rîndurile tineretului, capacitatea de a răspunde cu succes sarcinilor importante ce i-au fost încredințate. Relațiile dintre tineretul țărilor noastre, ca și dintre popoarele noastre, sînt frățești. Prietenia româno-congoleză este un exemplu de bune relații între două popoare animate de aspirații comune.

Dezideratul esențial: schimbări sociale profunde

EMMA TAVAREZ JUSTO

membră a Comisiei de tineret din cadrul Partidului Comunist Dominican

1. Contribuția tineretului la procesul revoluționar ce are loc în lumea contemporană este de cea mai mare importanță. Tinerii caută forme proprii de expresie și un loc propriu în societate în acord cu cerințele vitale ale prezentului. În țara mea tinerii participă activ la lupta întregului popor dominican, cerînd schimbări sociale profunde, iar prezența lor în rîndul mișcării revoluționare este deosebit de importantă. Să nu uităm că jumătate din poporul dominican are sub 20 de ani. Deci este vorba de o participare masivă și din punct de vedere cantitativ. La aceasta se adaugă dorința de a înlătura conservatorismul, tot ce este perimat. Tinerii dominicani neagă structurile din trecut ce nu mai corespund, doresc să creeze noi structuri echitabile pentru toți locuitorii țării. Și acest proces în care se angajează tot mai mulți tineri dominicani este ireversibil. Tineretul se simte rupt de societatea foarte învechită în care trăiește nu numai prin vîrsta sa, ci și prin ideile sale progresiste.

2. Preocuparea noastră de bază în prezent este de a perfecționa mecanismele organizatorice care să ducă la cuprinderea unui număr cît mai mare de tineri dominicani în rîndurile tineretului comunist, pentru a li se da posibilitatea să participe conștient la procesul politic și social prin care trece Republica Dominicană. Pentru aceasta căutăm să antrenăm, cu activități proprii care să-i intereseze, pe tinerii din diverse sectoare: industrie, agricultură, învățămînt mediu și universitar. Organizația noastră se consolidează și se dezvoltă. Totuși, trebuie să recunoaștem că sîntem abia la început de drum. Preocuparea noastră este de a structura solid o organizație care să răspundă intereselor tinerilor, cu problemele lor proprii, în contextul luptei politice; să-i facem să participe activ și conștient la această luptă politică. Sîntem pe cale de a elabora un nou program de activități pentru tineret și sperăm ca viitorul apropiat să-l definitivăm. O altă preocupare a organizației noastre este de a păstra tineretul sănătos și pur, de a-l feri de influențele nocive străine, în special nord-americane. Ne străduim să-i ajutăm pe tineri să evite deformarea personalității lor, să se dezvolte ca oameni integri, necesari unei viitoare societăți noi dominicane pe care ne propunem să o construim.

3. Apreciem activitatea Uniunii Tineretului Comunist din România ca pozitivă și ca foarte importantă pentru dezvoltarea mișcării de tineret internațional. Apreciem eforturile tineretului român îndreptate spre întărirea unității mișcării antiimperialiste mondiale generației tinere. Cunoaștem bine și prețuim contribuția activă a U.T.C. în cadrul acestei mișcări. Propunerile pe care U.T.C. le-a făcut în diverse ocazii la întîlniri internaționale cu privire la rolul tineretului în societatea contemporană, relațiile frățești principale pe care le întreține cu organizațiile comuniste, revoluționare și progresiste de tineret, sprijinul pe care-l acordă luptei de independență națională, anticolonialiste și antiimperialiste ne face să privim cu respect către organizația dvs. Totodată, această poziție internaționalistă a tineretului român este un stimulent pentru noi, tineretul din Republica Dominicană, de a continua lupta contra imperialismului, de a întări permanent organizația noastră, spre a deveni puternici în bătălia decisivă pe care o purtăm pentru transformări sociale, libertate, independență, democrație și pentru pace.

Anchetă realizată de
EUGENIU OBREA
GH. SPRINȚEROIU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel: 17.60.10 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate pot face abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66 P O B — 2001.